ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Factors Determining Profitability of Food and Beverage Businesses Listed in the Stock Exchange of Thailand

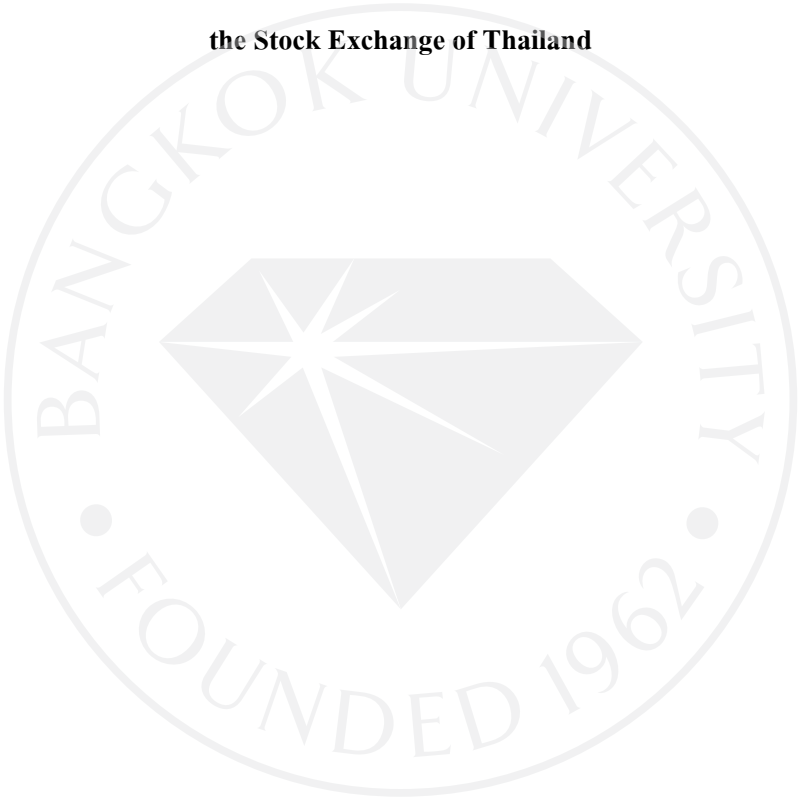

ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Factors Determining Profitability of Food and Beverage Businesses Listed in the Stock Exchange of Thailand

จุฑามาส จรุงกลิ่น

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปีการศึกษา 2554

©2555
จุฑามาส จรุงกลิ่น
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัย จุฑามาส จรุงกลิ่น

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา .....[redacted]..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น)

ผู้ทรงคุณวุฒิ .....[redacted]..... (ดร.สหนนท์ ตั้งเบญจสิริกุล)

.....[redacted]..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

24 มีนาคม 2555

จุฑามาส จรุงกลิ่น. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มีนาคม 2555, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (65 หน้า)
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 17 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2553 รวมทั้งสิ้น 85 ข้อมูล ซึ่งวัดโดย อัตราส่วนของกำไรสุทธิต่อยอดขาย นอกจากนี้ยังทำเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยอาศัยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่า ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยเฉลี่ยมีระดับที่ไม่สูงมากนักและแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ขนาดของกิจการมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในขณะที่ประสิทธิภาพของพนักงานมีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไร นอกจากนี้ ยังพบว่าบริษัทที่ผลิตอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรต่ำกว่าบริษัทที่ผลิตวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม พบว่าต้นทุนของวัตถุดิบ สภาพคล่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และความเข้มแข็งของเงินทุน ไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Jarungklin,Jutamas Master of Business Administration, February 2012, Graduate School, Bangkok University.

Factors Determining Profitability of Food and Beverage Businesses Listed in the Stock Exchange of Thailand

Advisor: Asst. Prof. Supachet Chansarn,Ph.D.

ABSTRACT

The main objective of this research was to examine the profitability of 17 food and beverage companies listed in the Stock Exchange of Thailand during 2006-2010 (85 sets of information) by reviewing the net profit margin. Another objective was to study factors determining the profitability of those companies by conducting the Multiple Regression Analysis.

The results of the study revealed that the average profitability of the food and beverage businesses listed in the Stock Exchange of Thailand was not very high, but likely to be increasing. The multiple regression analysis showed that business's size had a positive influence on its profitability. On the other hand, staff efficiency had a negative influence on the profitability. In addition, it was found that the companies that made food and beverages had a lower profitability than the companies that supplied the raw materials. Finally, the cost of raw materials, liquidity, work efficiency, and capital strength had no impact on the profitability of food and beverage companies listed in the Stock Exchange of Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเฉพาะบุคคลฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางและให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย ตลอดจนตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี รวมทั้งอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ และสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยทางด้านการศึกษาตลอดมาจนทำให้ทำงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี เพื่อนนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจภาคค่ำ กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รวมถึงเพื่อนของผู้วิจัยทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เขียนเสมอมา

สุดท้ายนี้หากการศึกษาเฉพาะบุคคลฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอกราบขออภัยเป็นอย่างสูง

จุฑามาส จรุงกลิ่น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5นิยามศัพท์เทคนิค	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1ทฤษฎีกำไร	6
2.2การวิเคราะห์งบการเงิน	7
2.3งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
2.4กรอบแนวคิดการวิจัย	23
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
3.2กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล	25
3.3ข้อมูลและแหล่งข้อมูล	27
3.4สมมติฐานในการวิจัย	29
3.5ข้อจำกัดของการวิจัย	29

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1ผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีสถิติเชิงพรรณนา 30

4.2ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร 34

4.3ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไร 39

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1สรุปผลการวิจัย 44

5.2อภิปรายผลการวิเคราะห์ 45

5.3ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต 47

5.4ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจ 47

บรรณานุกรม 49

ภาคผนวก 52

ประวัติผู้เขียน 65

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่3.1 : รายชื่อบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 28
ตารางที่4.1 : ข้อมูลทางการเงินการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม อาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 30
ตารางที่4.2 : อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม อาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 32
ตารางที่4.3 : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม อาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 35
ตารางที่4.4 : บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดไปหาต่ำสุด 39
ตารางที่4.5 : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 40
ตารางที่4.6 : ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ 40
ตารางที่4.7 : แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ 41

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่2.1 : กลุ่มผู้ใช้ผลการวิเคราะห์งบการเงินและประโยชน์ที่ได้รับ	8
ภาพที่2.2 : กรอบแนวคิดในการวิจัย	24

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962

บทที่1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ในด้านการทำเกษตร การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์ต่างๆ ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของประเทศประกอบกับความสามารถของเกษตรกรในประเทศส่งผลให้สามรถผลิตสินค้าประเภทอาหารที่ใช้ในการบริโภคมีมากเพียงพอกับความต้องการของประชากรภายในประเทศ ทั้งนี้ ธุรกิจประเภทผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในที่นี้ได้ครอบคลุมถึงบริษัทในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีอยู่ทั้งหมด 17 บริษัท และผู้ผลิตและส่งออกหลายรายได้หันมาให้ความสนใจกับตลาดภายในประเทศมากขึ้น เพราะเนื่องจากตลาดต่างประเทศได้เกิดความผันผวนต่อยอดขายที่ไม่แน่นอน และปัญหาที่เกิดจากความผันผวน ในแต่ละช่วงเวลา เช่น การขายอาหารขึ้นอยู่กับฤดูกาล จะคาดเดายาก ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของปัจจัยภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และค่านิยมของผู้บริโภคเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ การแก้ปัญหาต้องเน้น ที่การปรับกลยุทธ์เปลี่ยนวิธีการขาย มีการติดตามประเมินผลต่อเนื่องและทันเวลา

กำไรก็ถือว่าเป็นเป้าหมายของธุรกิจทุกประเภทที่ต้องการแสวงหาโดยพยายามให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุนในธุรกิจนั้น การที่จะได้กำไรหรือผลตอบแทนมากหรือน้อยนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการดำเนินงานของธุรกิจนั้นว่าจะมีความสามารถในการบริหารงานดีเพียงใด ถ้าธุรกิจนั้นมีความสามารถในการบริหารงานที่ไม่ดีพอก็ย่อมทำให้ธุรกิจนั้นได้รับผลตอบแทนหรือกำไรลดลงและจะประสบภาวะขาดทุนในที่สุด อย่างไรก็ตามการที่ธุรกิจต่างๆจะดำเนินกิจการหรือบริหารงานเพื่อให้ได้รับผลกำไรตามวัตถุประสงค์ของธุรกิจจะต้องประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ที่สนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งแต่ละปัจจัยอาจจะมีบทบาทหรืออิทธิพลแตกต่างกันออกไป บางปัจจัยอาจจะเป็นปัจจัยรองที่ทำให้ธุรกิจมีกำไรลดลง เพราะฉะนั้น การจะทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจต่างๆ เพิ่มขึ้นจำเป็นที่จะต้องศึกษาปัจจัยต่างๆ ว่ามีบทบาทและมีความสัมพันธ์ในการกำหนดความสามรถในการทำกำไรอย่างไร (สุนิตรา กำเนิดมณี, 2551)

ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารที่ออกสู่ตลาดมีความหลากหลายสอดคล้อง กับกระแสบริโภคและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมทุกวันนี้ผู้บริโภครับทราบข่าวสารความรู้ใหม่ๆ มากขึ้น และให้ความใส่ใจในเรื่องของคุณภาพอาหารมากกว่าที่เคยเป็น การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับ การแข่งขันในตลาดยุคปัจจุบัน ดังนั้นองค์ประกอบหลักๆไม่ว่าจะเป็นส่วนผสมอาหารรสชาติอาหาร เทคโนโลยีในการผลิต เทคโนโลยีในเรื่องของ

ความสะอาดสุขอนามัยตั้งแต่ในขั้นตอนการผลิตและตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานไปจนถึงจุดขาย ให้แก่ผู้บริโภคจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการ ประกอบกับนับตั้งแต่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ยุค การค้าเสรี ระบบเศรษฐกิจการค้าไร้พรมแดน อุตสาหกรรมอาหารได้มีการพัฒนาแบบก้าวกระโดด จากเดิมที่ นำวัตถุดิบจากแหล่งธรรมชาติ และผ่านกระบวนการผลิตที่ไม่ซับซ้อนมาเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้ผลิตภัณฑ์อาหารในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น ผลิตภัณฑ์พร้อมรับประทานแบบใหม่ๆ มีออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องไปจนถึงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ รักษากลิ่นรสความสด ของอาหารได้ยาวนานขึ้น และสำหรับตลาดภายในประเทศ เราจะเห็นได้ว่าบรรจุภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปมีรูป โฉมที่สะดุดตาน่าซื้อมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งเรื่องนี้นับเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับการแข่งขันในธุรกิจค้าปลีกที่มี การวิจัยพบว่าการตัดสินใจซื้อ ณ จุดขาย (Point of Purchase) ของผู้บริโภคเกิดขึ้นภายในเวลาเพียงไม่กี่วินาทีทันทีที่พบสินค้าในบรรจุภัณฑ์ที่ตนรู้สึกถูกใจขึ้นมาทั้งที่ไม่ได้ตั้งใจจะซื้อ

ธุรกิจประเภทผลิตและจำหน่ายอาหารเป็นธุรกิจรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมุ่งแสวงหากำไรสูงสุดเหมือนกับธุรกิจอื่นๆ ธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเนื่องจากอาหารเป็นสิ่งที่ประชากรทุกคนจะต้องบริโภคทุกวัน จึงทำให้ผลกำไรของธุรกิจประเภทผลิตและจำหน่ายอาหารเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญของการลงทุนในการดำเนินกิจการของบริษัทเพราะเป็นธุรกิจที่ยังไงก็ต้องมีผู้บริโภค และก็อาจจะมีจำนวนคู่แข่งที่ค่อนข้างเยอะ ปัญหาในด้านต่างๆทั้งในด้านการบริหารและการผลิต ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในครั้งนี้จะช่วยทำให้ได้ทราบถึง ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อกำไรของธุรกิจ เพื่อจะได้เตรียมรับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทันท่วงทีหรือเพื่อเป็นมาตรการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ธุรกิจมีกำไรที่สูงขึ้นได้

หากปราศจากกำไรที่ยุติธรรมแล้วก็จะไม่มีใครอยากลงทุนต่อไป ก็จะส่งผลให้นักลงทุนหันไปลงทุนในธุรกิจประเภทอื่น ทำให้อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีเงินทุนน้อยลงเพราะเนื่องจากนักลงทุนไม่มาลงทุนทำให้ต้นทุนของธุรกิจเพิ่มขึ้นและผลตอบแทนก็น้อยลงเพราะเนื่องจากธุรกิจมีเงินลงทุนที่น้อยลง จนอาจถึงขั้นเลิกกิจการเพราะไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเลยก็ได้ และอาจจะส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศที่สินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มบางชนิดที่ได้มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ เป็นการนำรายได้เข้าประเทศ ถ้าบริษัทได้ยกเลิกกิจการก็จะทำให้รายได้เข้าประเทศลดลง เป็นต้น ดังนั้นบริษัทจึงต้องแสวงหาทางในการถือครองสินทรัพย์และหนี้สินเพื่อที่จะได้มาซึ่งกำไรที่เหมาะสมที่สุด จากความสำคัญของความสามารถในการทำกำไรและธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวข้างต้น ทำให้งานวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาและวิเคราะห์ความสามารถใน

การทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อสะท้อนสถานการณ์เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งเพื่อหาปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งนี้เพื่อหาข้อเสนอแนะในการยกระดับความสามารถในการทำกำไรสำหรับบริษัทในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1. การศึกษาครอบคลุมเฉพาะบริษัทในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 17 บริษัท เท่านั้น
2. การศึกษาครอบคลุมช่วงเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ.2549 – 2553 เท่านั้น
3. การศึกษาอาศัยข้อมูลตัวเลขจากรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต งบการเงิน งบดุล งบกำไรขาดทุนและ หมายเหตุประกอบงบการเงินเท่านั้น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับ

1. การบริหารปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. การวางแผนงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม
3. การปรับปรุงมาตรการควบคุมของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จะส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ
4. นักลงทุนที่ต้องการลงทุนในหุ้นกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5นิยามศัพท์เทคนิค

ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Business) หมายถึงหมายถึง การประกอบกิจการให้การให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่คนเดินทาง นักท่องเที่ยวหรือประชาชนทั่วไป โดยจัดเตรียมที่นั่งให้ผู้บริโภคได้รับประทานภายในสถานที่ที่ให้บริการ หรืออาจให้บริการบรรจุอาหารเพื่อให้ผู้บริโภคนำรับประทานที่อื่นได้

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand - SET) หมายถึงสถาบันซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่เป็นตลาดรอง เพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

ความสามารถในการทำกำไร (Measures of profitability) หมายถึง ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ ว่านำเงินไปลงทุนได้ถูกทางหรือก่อให้เกิดรายได้หรือไม่ ผลตอบแทนของทรัพย์สิน มักจะวัดการดำเนินงานของธุรกิจโดยอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อทรัพย์สินทั้งหมด (ผลตอบแทนคือกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี) ซึ่งก็คือผลตอบแทนทรัพย์สิน และผลตอบแทนของการลงทุน

อัตราความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) คือ เครื่องมือในการวัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัท นักวิเคราะห์ทางการเงินมักใช้การวัดนี้ในการประเมินผลประกอบการของบริษัท โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลทางการเงินอื่นๆ เช่น ยอดขาย สินทรัพย์ ส่วนของผู้ถือหุ้น และหนี้สิน การนำอัตราการทำกำไรของบริษัท มาช่วยในการวิเคราะห์จะช่วยให้สามารถมองสภาพสถานการณ์และการทำกำไรของบริษัทได้ดีขึ้น

อุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry) คือ อุตสาหกรรมที่นำผลผลิตจากภาคเกษตรผ่านกระบวนการแปรรูปเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่สะดวกต่อการบริโภค หรือการนำไปใช้ในขั้นต่อไป และยังเป็นการยืดอายุการเก็บรักษาผลผลิตจากภาคเกษตรอีกด้วย

ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) จะพิจารณาขนาดของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด

กำไร (Profit) หมายถึง ส่วนต่างของรายรับกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดรายรับนั้น ซึ่งรายรับประกอบด้วย รายรับจากการขายในงวดบัญชีหนึ่ง ๆ เช่นดอกเบี้ยรับ ค่าเช่ารับ และอื่นๆ ส่วนต้นทุนและค่าใช้จ่าย สามารถจัดประเภทได้เป็นต้นทุนสินค้าขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

บริษัทจดทะเบียน (Listed Company) หมายถึง บริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัทเพื่อให้มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์และต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดขึ้นด้วย

การวิเคราะห์งบการเงิน (Financial Statement)หมายถึง รายงานผลประกอบการทางการเงินของบริษัทซึ่งจัดทำขึ้นตามวิธีการบัญชี โดยเป็นการการรายงานกิจกรรมต่างๆ ที่เดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ อาจจะเป็น 3 เดือน 6 เดือน 9เดือน หรือ 12เดือน

ภาวะการชะงักงัน (State of stasis) คือ ภาวะที่ไม่มีการลงทุนสุทธิ เนื่องจากอัตราค่าจ้างสูงขึ้นจนกำไรลดลง การแก้ไขปัญหาดังกล่าวทำได้ โดยการลดต้นทุนการผลิตสินค้าประเภทอาหารเพื่อให้ค่าจ้างลดลง ทั้งโดยการปรับปรุงเทคนิคการผลิต และการสั่งซื้อสินค้าเข้าประเภทอาหารราคาถูกเข้ามา

ต้นทุน คือมูลค่าของเงินที่สูญเสียไปในการผลิต และไม่สามารถจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก

ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน หมายถึง ความสามารถในการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจการว่ามีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของพนักงาน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงาน ในการผลิตสินค้าให้ออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเข้มแข็งของเงินทุน หมายถึง เงินตราที่องค์กรธุรกิจจัดหามา และมีมากพอเพื่อที่จะนำมาใช้ในการดำเนินกิจการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้ผลตอบแทนจาการลงทุนอย่างคุ้มค่า

บทที่2
การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎี

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 ทฤษฎีกำไร

2.1.1 ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุดการวิเคราะห์งบการเงิน

2.2 การวิเคราะห์งบการเงิน

2.2.1 การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวดิ่ง

2.2.2 การวิเคราะห์แนวโน้ม

2.2.3 แนวความคิดทฤษฎีอัตราส่วนทางการเงิน

2.2.4 ความสามารถในการทำกำไร

2.1 ทฤษฎีกำไร

นัทธปราชญ์ นันทิวัฒน์กุล (2552) ได้อธิบายทฤษฎีกำไรของ อดัม สมิธ (Adam Smith)ในหนังสือ An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations ว่ากำไรเป็นค่าตอบแทนต่อการใช้ทุน และต่อการเสี่ยงของนายทุน ในระยะยาวแล้วกำไรจะมีแนวโน้มลดลง ถ้ากำไรมีแนวโน้มลดลง ระบบเศรษฐกิจจะเผชิญกับภาวะการชะงักงันคือไม่มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ทางแก้ก็คือจะต้องหาทางปรับปรุงความรู้ในด้านการผลิตหรือส่งทุนไปต่างประเทศเพื่อให้กำไรสูงขึ้น

2.1.1 ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด

Simon (1947) วาดภาพของบริษัทเป็นระบบที่อาจปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งระบบดังกล่าวนี้ประกอบด้วยชิ้นส่วนต่างๆ ทั้งที่เป็นกายภาพ, บุคคลและสังคมซึ่งประกบเข้าด้วยกันด้วยเครือข่ายการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและโดยความเต็มใจของบรรดาสมาชิกในองค์กรที่จะร่วมมือกันดำเนินงานไปสู่เป้าหมายอันเดียวกัน ประเด็นที่ถือว่าเป็นของใหม่ในความคิดของไซมอนที่เด่นชัดที่สุดก็คือ การที่ปฏิเสธข้อสมมติฐานของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ดั้งเดิมว่า กิจการธุรกิจหมายถึงผู้ประกอบการที่เป็นสัพพัญญู, มีเหตุมีผลและมุ่งแสวงหาผลกำไรสูงสุด ศาสตราจารย์เฮอร์เบิร์ต เอ. ไซมอนได้เปลี่ยนข้อสมมติฐานดังกล่าว เป็นกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันตัดสินใจในการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งขีดความสามารถในการดำเนินการอย่างมีเหตุมีผลมีขอบเขตจำกัด อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ในผลที่ตามมาภายหลังการตัดสินใจ และที่มาจากขีดความสามารถของบุคคลและกลุ่มบุคคลเมื่อบุคคลกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถที่จะเลือกดำเนินการในทางที่ดีที่สุดได้ก็จำเป็นจะต้องพอใจกับ

ทางเลือกที่เห็นว่าพอจะรับได้ ดังนั้น บริษัทหรือองค์การเอกชนจึงมิได้มุ่งแสวงหาผลกำไรสูงสุด แต่จะค้นหาทางออกที่พอจะรับได้ในปัญหาที่รุ่นแรงซึ่งต้องเผชิญ ซึ่งการนี้อาจจะหมายถึงว่า จะมีเป้าหมายในการดำเนินงานหลายประการที่ขัดแย้งกันอยู่ แต่จะต้องให้บรรลุถึงในขณะเดียวกัน แต่ละบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจการธุรกิจได้พยายามที่จะค้นหาทางออกที่พอใจสำหรับปัญหาต่างๆ โดยการนั้นก็ได้นำเอาการแก้ไขปัญหาของบุคคลอื่นๆ มาพิจารณาร่วมด้วย

2.2 การวิเคราะห์งบการเงิน

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) แนวคิดการวิเคราะห์งบการเงิน (Financial Statement Analysis) การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง กระบวนการค้นหาข้อเท็จจริง (Information Process) เกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการใดกิจการหนึ่งอย่างมีระบบในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ๆ โดยนำเอาเครื่องมือหรือเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่าง ๆ จากงบการเงินของกิจการนั้น ๆ

จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อแปลงข้อมูลของงบการเงินให้เป็นข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือกลั่นกรองเบื้องต้นถึงความสำเร็จหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดจากการบริหาร

2. ใช้เป็นเครื่องมือพยากรณ์ฐานะการเงินในอนาคตและผลที่จะเกิดขึ้น

3. เพื่อวินิจฉัย ปัญหา การบริหารงาน การดำเนินงาน และปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น

4. ใช้เป็นเครื่องมือประเมินการบริหารงานของฝ่ายบริหารจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์งบการเงินแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของแต่ละกลุ่ม แต่ละกลุ่มต่างก็มีรูปแบบขั้นตอนและข้อจำกัดการวิเคราะห์งบการเงินที่เหมือน ๆ กัน (ดังภาพที่ 2.1)

ภาพที่2.1: กลุ่มผู้ใช้ผลการวิเคราะห์งบการเงินและประโยชน์ที่ได้รับ

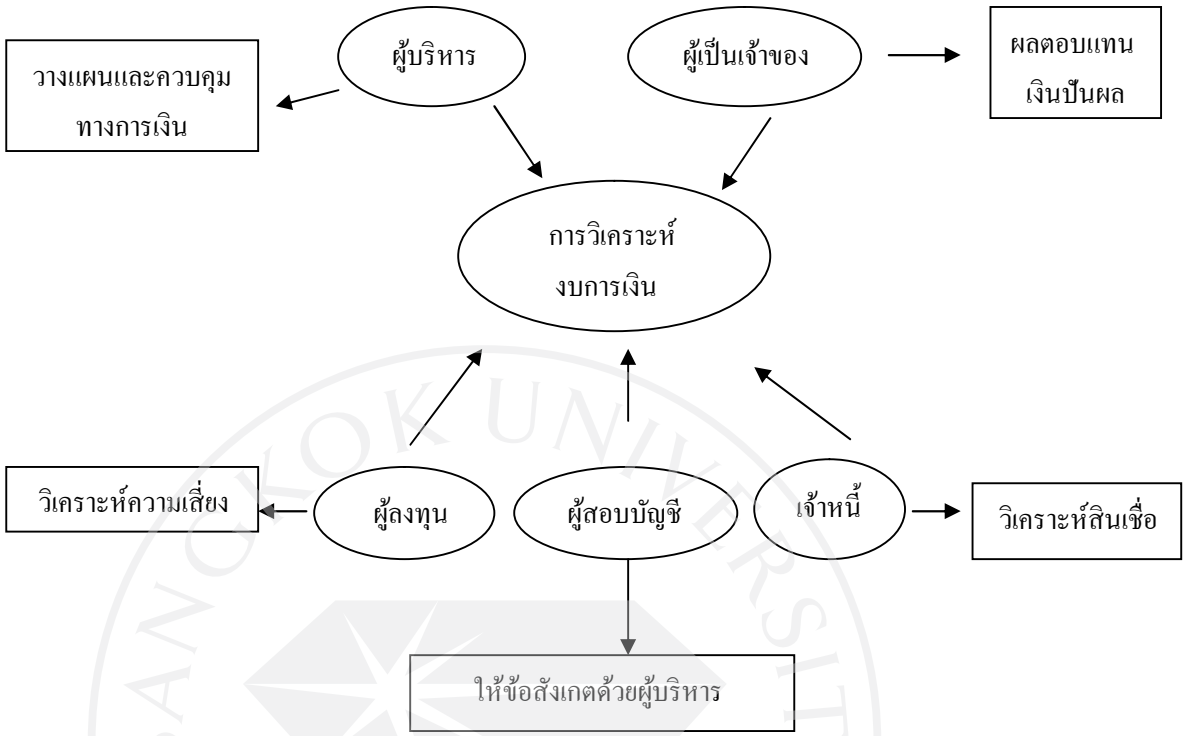

ที่มา : สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง, (2552). *สูตรการคำนวณค่าสถิติและอัตราส่วนทางการเงิน*.สืบค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2554, จาก http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=560.0

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) งบการเงิน (Financial Statement) หมายถึง รายงานทางบัญชีที่จัดทำขึ้นเมื่อครบรอบระยะเวลาบัญชี เพื่อให้ผู้ถือหุ้นทราบถึงฐานะ และผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบระยะเวลาที่ผ่านมางบการเงินจะประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผลประกอบการในงวดการบัญชีที่ผ่านมา งวดบัญชีอาจแบ่งเป็นรอบ 6 เดือน คือปิดงบการเงิน ณ วันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ในระยะเวลาหนึ่งปี หรืออาจกำหนดเป็น 12 เดือน และกำหนดรอบเวลาการบัญชีมาบรรจบ ณ เดือนใดเดือนหนึ่งก็ได้ แต่ที่นิยมมักจะกำหนดวันสิ้นปี คือ วันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี

การวิเคราะห์งบดุล

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) งบดุล (Balance Sheet) เป็นงบการเงินที่แสดงสถานภาพทางการเงินของธุรกิจในวันสิ้นงวด โดยงบดุลนี้จะประกอบด้วย

ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ด้วยกัน คือ สินทรัพย์ (Assets) หนี้สิน (Liabilities) และส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholder's Equity)

ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ และบุคคลภายนอก สามารถทราบถึงฐานและความมั่นคงของธุรกิจได้จากงบดุล โดยเฉพาะเจ้าหนี้ สามารถทราบว่าธุรกิจนั้นจะอยู่ในฐานะที่ชำระหนี้ เมื่อครบกำหนดได้เพียงใด เช่น สามารถวิเคราะห์เพื่อทราบสภาพคล่อง (Liquidity) ของธุรกิจนั้น ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสามารถในการชำระหนี้ได้

นอกจากนั้น งบดุลยังแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานของธุรกิจตั้งแต่เริ่มกิจการ เนื่องจากรายการต่าง ๆ แสดงตัวเลขในแง่สะสม ทำให้ทราบแนวโน้มของรายการต่าง ๆ ที่มีอยู่ว่าเป็นไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างรายการหนึ่งกับอีกรายการหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะชี้ให้เห็นว่า ธุรกิจมีสถานภาพเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุน

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) งบกำไรขาดทุน (Income Statement) เป็นงบการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงาน เป็นการชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทนั้น

ผลการดำเนินงานของบริษัทในด้านกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิจะมีผลต่องบดุล กล่าวคือ กรณีที่รายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย (กำไรสุทธิ) จะทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ส่วนกรณีที่รายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่าย (ขาดทุนสุทธิ) ก็จะเกิดผลในทางกลับกัน งบกำไรขาดทุนจึงเป็นงบการเงินที่มีผลในการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเกิดจากการดำเนินงานในงวดเวลาหนึ่ง และมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์

การวิเคราะห์งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน (Statement of Changes in Financial Position)

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน เป็นงบที่จัดทำขึ้น เพื่อแสดงที่มาและการใช้ไปของเงินสดและเงินทุนหมุนเวียนในระหว่างงวดบัญชี อันเนื่องมาจากการดำเนินงาน และจากการเปลี่ยนแปลงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินอื่นที่มิใช่ทุนหมุนเวียนแต่มีผลต่อทุนหมุนเวียน

2.2.1 การวิเคราะห์แนวตั้งหรือการย่อส่วนแนวดิ่ง (Common Size)

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) การวิเคราะห์แนวตั้งหรือย่อส่วนตามแนวดิ่ง โดยการใช้ข้อมูลเพียงปีเดียวก็จะบอกให้ผู้วิเคราะห์ทราบเพียงโครงสร้างของงบการเงินของปีนั้น ๆ แต่ถ้าวิเคราะห์โดยมีการเปรียบเทียบสองปีหรือหลาย ๆ ปี ก็จะช่วยให้ผู้

วิเคราะห์ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของงบนั้น ๆ และถ้าเปรียบเทียบกับคู่แข่งขันก็จะทราบถึงลักษณะการลงทุน การจัดหาเงินทุน และความสามารถในการหากำไรของคู่แข่งขัน การวิเคราะห์งบดุล โดยวิธีย่อส่วนตามแนวดิ่ง สามารถแยกการวิเคราะห์ออกได้ 4 ลักษณะ คือ

1. ย่อส่วนตามแนวดิ่งจากงบดุล
2. ย่อส่วนตามแนวดิ่งเฉพาะส่วนสินทรัพย์หมุนเวียน
3. ย่อส่วนตามแนวดิ่งเฉพาะส่วนหนี้สินหมุนเวียน
4. ย่อส่วนตามแนวดิ่งเฉพาะโครงสร้างทุน

การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนโดยวิธีย่อส่วนตามแนวดิ่ง

สำนักงานจรัสทนายความและการบัญชี (2541) การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนโดยวิธีย่อส่วนตามแนวดิ่งสามารถแยกวิเคราะห์ออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การวิเคราะห์โดยการย่อส่วนโครงสร้างของงบกำไรขาดทุน โดยใช้รายได้หลักของกิจการเป็นฐานในการคำนวณ เช่น กิจการขายสินค้า รายได้หลัก คือ ขายสุทธิ กิจการให้บริการ รายได้หลัก คือ รายได้จากการให้บริการ
2. การวิเคราะห์ส่วนประกอบในงบกำไรขาดทุนในรายการสำคัญ ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ เป็นต้น

2.2.2 การวิเคราะห์อัตราร้อยละของแนวโน้มหรือการวิเคราะห์แนวนอน (Horizontal Analysis)

สำนักงานจรัสทนายความและการบัญชี (2541) เป็นการเปรียบเทียบตัวเลขในงบการเงินตั้งแต่ 2 งวด ขึ้นไป เพื่อดูว่ารายการต่างๆ ในงบการเงินแต่ละงวดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพิ่มขึ้น ลดลง หรือคงที่ โดยการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปีนั้นนิยมให้อยู่ในรูปอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลง (Percentage Change) ดังนั้นวิธีนี้ จึงเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “การวิเคราะห์อัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลง (Percentage Change Analysis)” ถ้าทำการคำนวณอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ปี จะสามารถดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของรายการต่างๆ ในงบการเงินได้ เรียกว่า “ การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) ”

2.2.3 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis)

สมาคมผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์ไทย(2551) จากการวิเคราะห์ย่อส่วนตามแนวดิ่ง (common-size) ที่แสดงข้างต้น เป็นการวิเคราะห์อย่างคร่าว ๆ หากผู้วิเคราะห์ต้องการทราบรายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิเคราะห์อาจจะใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (ratios analysis) เข้ามาช่วยโดยการนำรายการต่าง ๆ มาเทียบอัตราส่วน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพย์สิน

หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินนี้แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ได้เป็น 4 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน (Liquidity Ratio)
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Efficiency Ratio)
3. การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไรของเงินทุน (Profitability Ratio)
4. การวิเคราะห์นโยบายทางการเงินของบริษัท (Capital Structure Proportion)

1. อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio)

เป็นอัตราส่วนใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นอัตราส่วนนี้เป็นเครื่องชี้ฐานะทางการเงินระยะสั้นของธุรกิจ ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่ายิ่งสูง ยิ่งแสดงว่าบริษัทมีความคล่องตัวมาก เจ้าหนี้ระยะสั้นจะให้ความสำคัญต่ออัตราส่วนนี้มากเนื่องจากแสดงโอกาสที่จะได้รับชำระหนี้ว่ามีอยู่มาก หรือน้อยตามค่าอัตราส่วน โดยทั่วไปธุรกิจที่มีอัตราส่วนเงินทุนเวียนเท่ากับ 2:1 ถือว่าเหมาะสมแล้ว แต่ในการที่จะตัดสินใจก็ควรจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ลักษณะและประเภทของธุรกิจ ค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน เป็นต้น

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio)

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio) = สินทรัพย์หมุนเวียน (CA) /หนี้สินหมุนเวียน (CL) เป็นการวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ถ้าค่าที่คำนวณได้สูงเท่าใด แสดงว่า บริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนที่ประกอบไปด้วย เงินสด ลูกหนี้ และสินค้าคงเหลือมากกว่าหนี้ระยะสั้น ทำให้คล่องตัวในการชำระหนี้ระยะสั้นมีค่อนข้างมาก โดยปกติ อัตราส่วน 2 : 1 ถือว่าเหมาะสมแล้ว

1.2 อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio or Acid Test Ratio)

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio) = (สินทรัพย์หมุนเวียน – สินค้าคงเหลือ) /หนี้สินหมุนเวียนหรือ(Quick Ratio = CA – Inventory)/CLเป็นการวัดส่วนของสินทรัพย์ที่ได้หักค่าสินค้าคงเหลือ ที่เป็นสินทรัพย์ระยะสั้นและมีความคล่องตัวในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ต่ำสุดออก เพื่อให้ทราบถึงสภาพคล่องที่แท้จริงของกิจการได้ โดยปกติอัตราส่วน 1 : 1 ถือว่าเหมาะสมแล้ว

1.3 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account Receivable Turnover)

อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) = ขายเชื่อสุทธิ หรือใช้ยอดขายรวม (ครั้ง หรือ รอบ) /ลูกหนี้ถัวเฉลี่ยลูกหนี้ถัวเฉลี่ย = (ลูกหนี้ต้นงวด + ลูกหนี้ปลายงวด)/ 2 หากค่าที่คำนวณได้ มีค่าสูง แสดงถึงความสามารถในการบริหารลูกหนี้ให้แปลงสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว

1.4 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period) ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Avg. Collection Period) (วัน) = 365 วัน /อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ว่าสั้นหรือยาว เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของลูกหนี้ ประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ และนโยบายในการให้สินเชื่อทางธุรกิจ

1.5 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) = ต้นทุนสินค้าขาย (COGS) /สินค้าคงเหลือเฉลี่ย (Avg. Inventory) สินค้าคงเหลือเฉลี่ย = (สินค้าต้นงวด + สินค้าปลายงวด)/ 2 หากค่าคำนวณได้สูง ย่อมแสดงถึงความสามารถในการบริหารการขายสินค้าได้เร็ว

2. อัตราส่วนประสิทธิภาพ (Efficiency Ratio)

เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจใช้ในการดำเนินงานว่าให้ผลตอบแทนจากการดำเนินงานได้มากน้อยเพียงใด หากมีค่าสูง แสดงถึงการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover) สูตรในการคำนวณคืออัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover)(ครั้ง) = ขายสุทธิ (SALES) / สินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset)ยิ่งสูงยิ่งดี

2.2 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) สูตรในการคำนวณคืออัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) (ครั้งหรือเท่า) = ขายสุทธิ (SALES) /สินทรัพย์รวม (Total Assets) จำนวนครั้งยิ่งสูงยิ่งดี เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด (TA) เมื่อเทียบกับยอดขาย (SALES) ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่า บริษัทมีสินทรัพย์มากเกินความต้องการ

3. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการจัดการ และการหารายได้จากการขายหลังจากหักค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นแล้ว จะบอกระดับความสามารถในการทำกำไรในช่วงนั้น สะท้อนให้เห็นถึงการหารายได้ และการควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด หากมีค่าสูง(อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ2.2.4)

4. โครงสร้างเงินทุน (Capital Structure Proportion)

โครงสร้างเงินทุน (Captial Structure Proportion)เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงสร้างของเงินทุนซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) ของบริษัท และเพื่อให้เห็นถึงส่วนของผู้ถือหุ้นให้เด่นชัดขึ้น พร้อมกับคาดการณ์แนวทางของผู้บริหารที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุนดังกล่าว

2.2.4 ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)

วัลลภ พิเชฐกุล (2545) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) คือ เครื่องมือในการวัดความสามารถในการทำกำไรของแต่ละบริษัท นักวิเคราะห์ทางการเงินมักใช้การวัดนี้ในการประเมินผลประกอบการของบริษัท โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลทางการเงินอื่นๆ เช่น ยอดขาย สินทรัพย์ ส่วนของผู้ถือหุ้น และหนี้สิน การนำอัตราการทำกำไรของบริษัท มาช่วยในการวิเคราะห์จะช่วยให้สามารถมองภาพสถานการณ์และการทำกำไรของบริษัทได้ดีขึ้น และสะท้อนให้เห็นถึงการหารายได้ และการควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด หากมีค่าสูง หมายถึง บริษัทมีความสามารถและประสิทธิภาพในการจัดการได้ดี เช่น อัตรากำไรขั้นต้น (Gross profit margin) (%)= (รายได้ - ต้นทุนขาย) / รายได้ อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating profit margin) (%) = กำไรจากการดำเนินงาน / ขายสุทธิ อัตรากำไรสุทธิ (Net profit margin) (%) = กำไรสุทธิ / ขายสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (%) (Return On Equity : ROE) = กำไรสุทธิ/ผู้ถือหุ้น

นักลงทุนให้ความสำคัญกับอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรมากกว่าอัตราส่วนอื่นๆ ประกอบกับการที่นักลงทุนตัดสินใจลงทุน ณ วันนี้นั้นเป็นการมองอนาคตของบริษัทที่จะลงทุนว่าบริษัทเหล่านั้นจะให้ผลตอบแทนกลับมาในอนาคตทั้งในรูปของเงินปันผลและกำไรจากการขายหลักทรัพย์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวขึ้นอยู่กับความสามรถในการทำกำไรในอนาคตของกิจการ ถ้ากิจการมีความสามรถในการทำกำไรในอนาคตหมายความว่านักลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนดังกล่าวกลับมาอย่างแน่นอน แต่ถ้ากิจการไม่มีความสามารถในการทำกำไรในอนาคตก็แสดงถึงผลขาดทุนที่จะเกิดขึ้นแก่นักลงทุนนั่นเอง

ณัฏฐนันท์ กุลจิรัฐิติกาล และ ศิริพร กาญจนสุทธิแสง (2549) กล่าวถึงอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรว่า วัตถุประสงค์ของธุรกิจก็เพื่อหาผลประโยชน์หรือกำไรให้ได้มากที่สุด ผู้วิเคราะห์ที่นำเอาอัตรากำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น จะเห็นผลของการวิเคราะห์ว่ากิจการให้ผลตอบแทนอย่างไร และมีความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผู้ที่จะลงทุนและฝ่ายบริหารสามารถที่จะนำเอาอัตราส่วนทางการเงินนี้มาเปรียบเทียบผลของการลงทุนในกิจการที่ตนบริหารกับกิจการอื่นได้เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนและการวางแผนนโยบายในอนาคต

ศิรดา นวลประดิษฐ์ (2547) อธิบายว่า ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) คือความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรขององค์กร การวิเคราะห์กำไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาสำหรับผู้ถือหุ้นถึงผลกำไรที่จะได้รับซึ่งอยู่ในรูปเงินปันผล นอกเหนือจากนี้กำไรที่เพิ่มขึ้นอาจสามารถอธิบายได้โดยระดับราคาในตลาดที่เพิ่มขึ้นอันจะนำมาสู่ Capital Gain กำไรยังมี

ความสำคัญต่อเจ้าหนี้ด้วย เนื่องจากถือเป็นแหล่งเงินทุนอันหนึ่งสำหรับ การชำระหนี้รวมทั้งผู้บริหารเองก็เป็นผู้ใช้กำไรในการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรด้วย

ในการคำนวณอัตราส่วนวัดความสามรถในการทำกำไร(Profitability) เพื่อใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรว่าสามารถบรรลุเป้าหมายได้เพียงใด และวัดความสามารถในการทำกำไรนั้นสามารถทำได้ใน 2 ลักษณะคือ

1. **การวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับยอดขาย**
2. **การวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุน**

ซึ่งทั้ง2ลักษณะสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

1. **การวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับยอดขาย** คือ การวัดความสามารถในการทำกำไรจากอัตราส่วนที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบดูความสัมพันธ์ของกำไรต่างๆกับยอดขายเป็นอัตราส่วนที่คำนวณจากรายงานในงบกำไรขาดทุน ซึ่งได้แก่อัตราส่วนดังต่อไปนี้

1.1. อัตราการทำกำไรเบื้องต้น (Gross Profit Margin) คืออัตราส่วนระหว่างกำไรขั้นต้นกับยอดขาย โดยที่กำไรขั้นต้นนั้นคือกำไรที่เกิดขึ้นจากผลต่างระหว่างยอดขายกับต้นทุนขาย ผลลัพธ์ของอัตราส่วนนี้จะบอกให้ทราบถึงว่ากิจการนั้นมีประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านการขายและการจัดซื้อวัตถุดิบมาเพื่อขายอย่างไร หากอัตราผลตอบแทนกำไรขั้นต้นมีค่าสูงเมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนกำไรขั้นต้นเฉลี่ยของอุตสาหกรรมแสดงว่ากิจการเกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานที่สูง หรือมีการบริหารงานด้านราคาและการจัดซื้อสินค้ามาขายอย่างมีประสิทธิภาพ **อัตราผลตอบแทนกำไรขั้นต้นสามารถคำนวณได้ดังนี้**

$$\text{อัตราผลตอบแทนกำไรขั้นต้น} = \frac{\text{ยอดขายสุทธิ} - \text{ต้นทุนขาย}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

1.2. อัตราการทำกำไรที่ได้จากการดำเนินงาน (Operating Income Margin) คือ อัตราส่วนระหว่างกำไรจากการดำเนินงานกับยอดขาย ส่วนของกำไรจากการดำเนินงานนั้นเป็นกำไรที่ได้จากการนำเอาต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารหักออกจากยอดขาย หาย อัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานมีค่าสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานเฉลี่ยของอุตสาหกรรมแสดงว่ากิจการประสบความสำเร็จในการบริหารการขาย การจัดซื้อเพื่อผลิตและเพื่อขาย รวมทั้งการบริหารและควบคุมค่าใช้จ่ายการขายและบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

อัตราการทำกำไรที่ได้จากการดำเนินงานสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราการทำกำไรที่ได้จากการดำเนินงาน} = \frac{\text{ยอดขายสุทธิ} - \text{ต้นทุนขาย} - \text{ค่าใช้จ่ายจากการขาย/บริหาร}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

1.3. อัตราผลตอบแทนจากกำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้ (Earnings before Interest and Taxes Margin) คืออัตราส่วนระหว่างกำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายในส่วนชองดอกเบี้ยและภาษีเงินได้ กับยอดขายสุทธิ อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรก่อนที่จะถูกกระทบจากภาษีและการใช้หนี้สิน ซึ่งเป็นกำไรที่ได้จากการนำต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายลำบริหาร รายได้และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งไม่รวมดอกเบี้ยจ่ายและภาษีมาหักออกจากยอดขายหรือเป็นการนำดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้บวกกับกำไรสุทธินั่นเอง เมื่อนำอัตราส่วนนี้ไปเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานผลต่างที่ได้จะชี้ให้เห็นว่ากิจการได้รับผลกระทบและมีการควบคุมในส่วนของรายได้และค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ยกเว้นดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้) ที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติได้ดีเพียงใด

อัตราผลตอบแทนจากกำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากกำไร} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} + \text{ดอกเบี้ยจ่าย} + \text{ภาษีเงินได้} + \text{กำไรของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

1.4. อัตราการทำกำไรสุทธิ (Net profit Margin) คือ อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิกับยอดขาย ผลลัพธ์ที่ได้จะบอกให้ทราบว่ากิจการมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้เพียงใด สามารถบ่งบอกและแสดงถึงผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนรวมทั้งระดับความเสี่ยงของแต่ละกิจการที่จะทำการลงทุน หรืออาจกล่าวได้ว่าอัตราการทำกำไรสุทธิสามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะต่างๆของกิจการได้ ไม่ว่าจะในด้านการบริหารงาน การเปิดเผยข้อมูล การประเมินความเสี่ยงและลักษณะขององค์กร และผลการปฏิบัติงานทั้งนี้ โครงสร้างทางการเงิน ต้นทุนสินทรัพย์ถาวร สภาวะทางเศรษฐกิจ และแรงผลักดันทางคู่แข่งขันล้วนแต่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ในแต่ละกิจการหากมีอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิที่สูงเมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิเฉลี่ยของอุตสาหกรรมแล้วแสดงว่ากิจการมีกำไรที่สูงซึ่งจะเพิ่มความมั่นคงให้กับกิจการ และเจ้าของกิจการด้วยโดย ศิริพร กาญจนสุทธิแสง (2549) กล่าวว่า บริษัทส่วนใหญ่นั้นล้วนต้องการให้อัตราการทำกำไรสุทธิสูง เนื่องจากจะแสดงให้เห็นถึงกิจการนั้นมีความสามารถในการทำกำไรสูงนั่นเอง

อัตราการทำกำไรสุทธิสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} + \text{กำไรของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

2. การวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุน คือ การวัดความสามารถในการทำกำไรจากอัตราส่วนที่เกิดจากการเปรียบเทียบดูความสัมพันธ์ของรายการกำไรต่างๆในงบกำไรขาดทุน กับรายการลงทุนต่างๆในงบดุล กล่าวคือ ทำให้ทราบถึงว่าการลงทุนของกิจการได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในรูปของกำไรอย่างไรซึ่งได้แก่อัตราส่วนดังต่อไปนี้

2.1. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA : Return on Total Asset) คือ อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถของกิจการในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของกิจการเพื่อสร้างกำไร อัตราส่วนนี้ถือเป็นการวัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สินรวมของกิจการหากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมมีค่าสูงเมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวมเฉลี่ยของอุตสาหกรรมแสดงว่ากิจการเกิดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์รวมสูง

เพชรี ขุมทรัพย์ และ อธิกา แรมวิโรจน.(2549) ว่าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมดสามารถเรียกได้อีกอย่างว่า อัตราความสามารถในการหากำไร (Earning Power) ซึ่งถือว่าเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหารเป็นอัตราส่วนที่มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย และอัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม จะเห็นว่าอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายสุทธินั้นเป็นการวัดผลการดำเนินงานว่ามีความสามารถในการหากำไรจากยอดขายเพียงใด สำหรับอัตราส่วนยอดขายสุทธิต่อสินทรัพย์รวมจะเป็นการวัดการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่าใช้ได้มากน้อยเพียงใดเช่นกัน

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมดสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม} \frac{\text{กำไรสุทธิ} + (1-t)(\text{ดอกเบี้ยจ่าย}) + \text{กำไรของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

โดยที่ t = อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.2. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI : Return on Investment) คือ อัตราส่วนที่ใช้วัดกำไรสุทธิที่ได้รับจากการลงทุนในส่วนของเจ้าของ และการลงทุนจากการก่อหนี้สินระยะยาวเป็นตัววัดความสามารถของธุรกิจที่จะได้รับผลตอบแทนจากการจัดหาแหล่งเงินทุนระยะยาว หากอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม นั้นแสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการนำเงินลงทุนระยะยาวมาใช้เพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุดต่อกิจการ

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสามารถคำนวณได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม = $\frac{\text{กำไรสุทธิ} + (1-t)(\text{ดอกเบี้ยจ่าย}) + \text{กำไรของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย}}{\text{หนี้สินระยะยาว} + \text{ส่วนของเจ้าของ}}$

โดยที่ t = อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.3. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของ (ROE : Return on Total Equity) คือ อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และบุริมสิทธิ อัตราส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับส่วนของเจ้าของ ซึ่งหมายรวมถึงส่วนทุน กำไรสะสม และเงินสำรองต่างๆ โดยไม่รวมหนี้สินระยะสั้นหรือหนี้สินระยะยาว อัตราส่วนนี้จะวัดผลตอบแทนจากการลงทุนของผู้ถือหุ้น โดยเฉพาะ ผลลัพธ์ที่ได้บอกให้ทราบว่าเงินทุนของกิจการในส่วนของผู้เป็นเจ้าของได้นำไปลงทุน และได้บริหารการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการอย่างไร กล่าวคือ หากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของ ของกิจการมีค่าสูงกว่าเมื่อเทียบกับอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของเฉลี่ยของอุตสาหกรรม นั่นแสดงว่ากิจการได้มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพก็จะก่อให้เกิดกำไรที่สูงขึ้น

อธิกา แรมวิโรจน์ (2549) กล่าวว่า อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของนั้นจัดเป็นอัตราส่วนที่ผู้ลงทุนในหุ้นสามัญให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากว่าเป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นสามัญได้รับ ถ้าหากอัตราส่วนนี้สูงแสดงให้เห็นว่ากิจการมีการลงทุนที่ดีและมีการบริหารค่าใช้จ่ายต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นในอัตราที่สูง อย่างไรก็ตามที่กิจการที่มีเจ้าหนี้ร่วมลงทุนในจำนวนมาก และใช้เงินส่วนของเจ้าของเพียงเล็กน้อยก็จะทำให้อัตราส่วนนี้มีค่าสูงได้ ดังนั้นอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของที่สูงสามารถสะท้อนความเสี่ยงจากงบการเงินที่สูงของกิจการด้วยเช่นกัน

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของสามารถคำนวณได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของ = $\frac{\text{กำไรสุทธิ} - \text{เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ}}{\text{ส่วนของเจ้าของ}}$

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรดา วรวงศ์ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้บรรจุกระป๋องในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2539-2542 พบว่าอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้มีแนวโน้มลดลงของผู้ถือหุ้น หนี้สิ้นระยะยาวและต้นทุนขาย แต่หนี้สินหมุนเวียน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยแหล่งเงินทุนมาจากหนี้สินหมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ ธุรกิจขาดความสามารถในการทำกำไร เนื่องจากมีต้นทุนขาย

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารรวมกันเป็นสัดส่วนที่สูงกว่ารายได้ และจากกระแสเงินสดของแต่ละกิจกรรม พบว่า โรงงานประสบผลขาดทุนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เงินสดที่ได้มาจากกิจกรรมจัดหาเงินซึ่งส่วนมากจะมาจากการเบิกเกินบัญชี เงินกู้ธนาคาร และดอกเบี้ยค้างจ่ายโรงงานอุตสาหกรรมใช้เงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเพิ่มสูงขึ้น

สุกัญญา คำนวณสกุณี (2543) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เจ้าของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีระดับการศึกษาในขั้นปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการบริหารงานมาก่อน สำหรับระบบบริหารงานจะมีการกำหนดเป้าหมายของธุรกิจไว้ล่วงหน้าธุรกิจมีการจัดทำรายงานทางการเงินในรูปแบบงบกำไรขาดทุน และงบดุลเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่ให้ความสำคัญกับงบกระแสเงินสด ธุรกิจขนาดย่อมมีการใช้ประโยชน์รายงานทางการเงินค่อนข้างมาก ซึ่งนำไปใช้ในการวางแผน เช่น กำหนดเป้าหมายกำไร วางแผนภาษีอากร วางแผนค่าใช้จ่าย เป็นต้น นอกจากการวางแผนแล้วยังนำไปใช้ในการควบคุม เช่น ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่าย ควบคุมสินค้าคงเหลือ เป็นต้น ส่วนปัญหาในการใช้รายงานทางการเงิน คือ ปัญหาในเรื่องข้อมูลผิดพลาด หรือ ความล่าช้าของการแสดงรายงานทางการเงิน

ศศิ คล่องพยาบาล (2545) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การจัดการทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ถึงแม้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะดำเนินการมาเป็นระยะเวลาเท่าใดก็ตาม ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจะส่งผลกระทบต่อการจัดการทางเงินของธุรกิจ ถ้าธุรกิจประสบปัญหาด้านการจัดการทางการเงินจะมีวิธีการแก้ปัญหาหลัก คือ การตัดหรือควบคุมรายจ่ายของธุรกิจ และการปล่อยให้ธุรกิจดำเนินต่อไปตามสภาวะและการกู้ยืมเงินเพิ่ม ในการตัดสินใจปัญหาการจัดการทางการเงินถ้าเป็นเจ้าของกิจการเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจจะประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาได้ดีกว่าคณะกรรมการ หรือผู้รับผิดชอบทางการเงินเป็นผู้ตัดสินใจ

เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค (2546) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไร ได้ศึกษาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็น4กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมแฟชั่น และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรในแง่ของ Balanced Scorecard คือด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้ มีดังนี้ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสามารถในการทำกำไรโดยรวม คือ ความสามารถในการจัดการ ความสามารถเชิงสมรรถนะของพนักงาน กระบวนการผลิต นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ การบริการเชิงคุณภาพ ความภักดีของลูกค้า และความพึงพอใจของลูกค้า

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์มีเพียง 3 ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำ กำ ไรอย่างมีนัยสำคัญ คือความสามารถในการจัดการ กระบวนการผลิต และความพึงพอใจของลูกค้า

อุตสาหกรรมอาหารมีอยู่ 4 ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ กระบวนการผลิตการบริหารเชิงคุณภาพ ความภักดีของลูกค้า และความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมแฟชั่นมีอยู่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีอยู่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความภักดีของลูกค้า และความพึงพอใจของลูกค้า ดังนั้นการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อมจะต้องมีการพัฒนาความสามารถในการจัดการ พัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา ในส่วนของภาครัฐบาลต้องมีการสนับสนุนในเชิงปัจจัยพื้นฐาน เช่น ศูนย์การพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงภาษี การปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เป็นต้น

วรานี เวสสุนทรเทพ (2547) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ความสำคัญของการบริหารการเงินในทัศนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ศึกษาความสำคัญของการบริหารการเงินในทัศนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครเป็นจำนวน 333 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญในการวางแผนการเงินสูงสุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์ทางการเงิน และการตัดสินใจทางการเงิน และให้ความสำคัญกับการควบคุมทางการเงินน้อยที่สุด ถ้าพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการวิเคราะห์ทางการเงินผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์งบประมาณเงินสด ด้านการวางแผนทางการเงินผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการวางแผนกำไร ด้านการตัดสินใจผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการตัดสินใจจัดหาเงินทุน และด้านการควบคุมทางการเงินผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการใช้งบประมาณควบคุม

Mathew (1999) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคทางการบริหารการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอังกฤษ พบว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอังกฤษจำนวน 366 ราย มาใช้ในการจัดการทำกำไรโดยมีการจัดทำงบประมาณ มีเพียงร้อยละ 52.7 ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทำการสำรวจที่มีการจัดทำงบประมาณ ในการพัฒนาการบริหารการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรมีการจัดตั้งสภาและมีการเชื่อมโยงทางธุรกิจในกลุ่มเพื่อฝึกฝนอบรมให้ทราบถึงจุดอ่อนของการบริหารการเงิน และนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขจุดอ่อนนั้น

Joseph (1999) ได้ทำวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ และการวางแผนกำไรมีความสัมพันธ์กับระบบควบคุมการจัดการ โดยการทำการทดสอบจากการสังเกตและประสบการณ์การวิจัยระบบควบคุมการจัดการ มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า ธุรกิจมียุทธศาสตร์ใช้ในการวางแผนกำไรที่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้การแผนกำไรเป็นตัวกำหนดและการทำรายงานการวิเคราะห์ของระบบธุรกิจ จากการศึกษายุทธศาสตร์ทางธุรกิจของ124 บริษัท พบว่า บริษัทที่มียุทธศาสตร์ที่ใหม่กว่า และการร่วมมือกันภายในบริษัทมากกว่าจะทำให้มีการใช้การวางแผนกำไรที่มากกว่า และมีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพที่สูงกว่า

Juliet (2001) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การประเมินการดำเนินการทางการเงินของบริษัทอุตสาหกรรมอาหารระหว่างประเทศโดยวิธีการทางสถิติของการสังเกตแบบสุ่มตัวอย่างเป็นอนุกรม เป็นการประเมินผลกระทบของตัวแปรในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการทางการดำเนินการทางการเงินของอุตสาหกรรมอาหารใน 3 กลุ่มประเทศ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางการเงิน โดยใช้โครงรากฐานทางทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของ 3 แนวคิดทางเศรษฐกิจ คือ 1. ความคิดโครงสร้างเกี่ยวกับทฤษฎีของยุทธศาสตร์ของบริษัทและโครงสร้างในการจัดการ 2.สมมติฐานทางเศรษฐกิจจะสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางการตลาดกับโครงสร้างในการจัดการ และ 3. ทฤษฎีภายใต้ประสิทธิภาพทางเทคนิคการดัดแปลงของ Stochastic varying coefficient model และ technical effects model ถูกนำมาใช้เพื่อประเมินตัวแปรในการตัดสินใจทางการจัดการ และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางการเงิน จากการศึกษาอุตสาหกรรมอาหาร 185 บริษัท กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ กลาง และสูง ในช่วงเวลา 1987 ถึง 1998

พบว่าความแตกต่างของกลุ่มประเทศเป็นสิ่งสำคัญในการอธิบายถึงตัวแปรในการดำเนินการทางการเงิน ระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศจะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพของความสามารถในการตัดสินใจทางการจัดการ และประสิทธิภาพจะมีการพัฒนาเมื่อมาตรการคุ้มครองผู้ลงทุนได้รับการรับรอง มาตรการในการดำเนินการทางการเงินที่แตกต่างกันจะเป็นเครื่องมือชี้วัดวัตถุประสงค์ในการจัดการที่แตกต่างกันสิ่งสำคัญที่ได้จากการศึกษา คือ แต่ก่อนมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความเสมอภาคในการโต้ตอบกับการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ผลไม่ได้นานเมื่อมีผลกระทบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการตั้งเป้าหมายของนโยบาย การตัดสินใจในการลงทุนสามารถทำได้โดยใช้บริษัทที่มีประสิทธิภาพมากกว่าและประเทศที่มีการปฏิบัติงานทางธุรกิจที่ดีกว่าเป็นพื้นฐานนโยบายยังสามารถคิดเป็นระบบไปใช้กับประเทศที่ประสิทธิภาพในการดำเนินการทางธุรกิจที่ด้อยกว่าเพื่อเป็นการพัฒนาการดำเนินการ

Burgess & Bryant (2001) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการรายได้และการสร้างหน้าที่ทางการเงินเพื่อความสามารถในการทำกำไร ในการศึกษานี้ได้ค้นหาแฟคเตอร์ที่ใช้ในค่าใช้จ่ายที่มีผลต่อการจัดรายได้ และพิจารณาแฟคเตอร์ที่มีผลกระทบต่อการบริหารทางการเงินของผู้บริหาร พบว่าในอดีตการตัดสินใจในการจัดการรายได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงินเล็กน้อยเนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่จะเน้นถึงเรื่องรายได้มากกว่ากำไร เทคโนโลยีที่มีการพัฒนาจะทำให้ข้อมูลทางการเงินมีการพัฒนาไปด้วย ซึ่งจะเป็นเอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจในการจัดการรายได้เพื่อจะทำให้ได้กำไรจากลูกค้าอย่างเหมาะสม และบทบาททางการเงินจะสำคัญมากในด้านการวางแผนและวิธีการจัดการค่าใช้จ่าย

Cooper (2001) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การยกระดับความสำเร็จในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศแคนาดา พบว่า รัฐบาลมีการสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ไปสู่ระดับนานาชาติได้มากขึ้น โดยมีการเพิ่มเงินให้ถึง 20 ล้านเหรียญต่อปีในการทำวิจัยและการตลาด และมีนโยบายให้มีการเพิ่มการพัฒนา, การใช้ประโยชน์จากความสามารถในการจัดการ และการรับรองในการพัฒนาของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สหพันธ์ที่ร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ การจัดการศึกษา โดยใช้ควบคู่กับยุทธศาสตร์ทางธุรกิจของประเทศ เพื่อให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีโอกาสเข้าไปดำเนินธุรกิจในระดับนานาชาติได้

Ganesan (2001) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดกำไรและความสามารถในการทำกำไรของธนาคารสาธารณชนสาขาต่าง ๆ ในประเทศอินเดีย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวชี้วัดกำไรและความสามารถในการทำกำไร คือ ทุน, รายได้, เงินฝากต่อสาขา, ความเชื่อถือในสินทรัพย์รวม, ความสัมพันธ์ของความเจริญของสาขาที่มาก่อนจะเกี่ยวข้องกับการสูญเสียรายได้

McMahon (2001) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาการเจริญเติบโตและโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศออสเตรเลีย 871 ราย พบว่าความแตกต่างระหว่างราคาทุนกับราคาขาย (margin) ค่าใช้จ่ายในการจัดการ อัตราการขาย และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายทางการเงินมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ ในขณะที่การลงทุน ลักษณะสินทรัพย์ ลักษณะทางการเงิน และอัตราส่วนระหว่างความคล่องตัวกับความสามารถในการใช้หนี้สินได้หมดไม่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ

Bates (2002)ได้ทำงานวิจัยเรื่องอะไรเป็นตัวผลักดันให้มีกำไรในธุรกิจแฟรนไชส์ ได้ศึกษาความสามารถในการทำกำไรของระบบแฟรนไชส์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ธุรกิจแฟรนไชส์ในกลุ่มบริษัทสมาชิกIFA 42 บริษัท และบริษัทที่สำรวจอื่นๆ 280 บริษัท โดยพิจารณาจากรายงานทางการเงินและการวางแผนกำไร จากรายงาน

Chulikavit (2003) ได้ทำการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของอินเตอร์เน็ตที่มีต่อการแนะนำแนวทางทางธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการค้าส่ง ได้ทำการศึกษาการใช้อินเตอร์เน็ตเป็นเครื่องมือการหาข้อมูลและการสื่อสารในสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการค้าส่งและการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย(การส่งออกทางตรง เปรียบเทียบกับ การส่งออกทางอ้อม) โดยใช้ 2ทฤษฎีหลักในการอธิบายถึงผลกระทบของอินเตอร์เน็ตต่อการส่งออกของธุรกิจ SMEs ได้อย่างไรคือ Internationalization Theory และ Transaction cost Theory จากการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของอินเตอร์เน็ตของธุรกิจ SMEs กลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญ และมีผลกระทบในทางบวกต่อการใช้อินเตอร์เน็ตของธุรกิจ SMEs การใช้อินเตอร์เน็ตที่มากกว่าจะเป็นการสนับสนุนธุรกิจ SMEs นำไปสู่การดำเนินการการส่งออกทางตรง จาก Internationalization Theory สามารถอธิบายได้ คือ ธุรกิจ SMEs จะได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ทางการตลาดของต่างชาติได้มากกว่า และรวมทั้งการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการดำเนินธุรกิจของตนได้มากกว่า ซึ่งความรู้ทางการตลาดของต่างชาติจะทำให้สามารถลดความกังวลและความไม่แน่นอนทางการตลาดของต่างชาติได้ และจาก Transaction cost Theory สามารถใช้อธิบายถึงสถานการณ์ธุรกิจได้บางส่วน คือ การเพิ่มการใช้อินเตอร์เน็ตของธุรกิจ SMEs จะช่วยลดความไม่แน่ใจของผู้ร่วมหุ้นชาวต่างชาติได้ และทำให้มีต้นทุนในการติดตามและประเมินผลของการดำเนินการธุรกิจที่ต่ำกว่า เนื่องจากต้นทุนที่ต่ำกว่าจะทำให้ธุรกิจ SMEs สามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ของตนได้ทางตรงมากกว่าทางอ้อม

Ibrahim (2003) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของลักษณะผู้บริหารและยุทธวิธีในการบริหารของบริษัทที่มีต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษาอียิปต์ โดยมีจุดประสงค์ คือ เพื่อประเมินอิทธิพลของลักษณะผู้บริหารและยุทธวิธีในการบริหารที่มีผลต่อภาวะความสามารถในการแข่งขันของบริษัทในอียิปต์ ว่าลักษณะผู้บริหารและยุทธวิธีในการบริหารมีความเกี่ยวเนื่องกันกับการเกิดการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของบริษัท จากการศึกษาพบว่า โดยทั่วไปผู้บริหารชาวอียิปต์ยังขาดวิธีการที่เป็นรูปแบบและความชำนาญในการพัฒนายุทธวิธีในการบริหาร การร่วมกันตัดสินใจทางการตลาดกับทีมบริหารจะทำให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ระดับที่สูงกว่า การตัดสินใจไม่สามารถทำได้โดยผู้บริหารเพียงผู้เดียวแต่ต้องช่วยกันภายในทีมบริหาร เพราะจะทำให้มีความหลากหลายประสบการณ์และมีความรู้พื้นฐานที่กว้างขวางกว่า และกระตุ้นให้มีความรู้ในการจัดการให้เป็นระบบ ในการปรับตัวของผู้บริหารในด้านการแข่งขันมีผลกระทบอย่างมากกับความสามารถในการสร้างหรือการดำเนินการของธุรกิจให้ยั่งยืนและเติบโต

สุดาซานา ซุคฮานิ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินการทางการเงินของอุตสาหกรรมกระดาษใน Andhra Pradesh ประเทศอินเดีย วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือ

1. เพื่อประเมินวิธีทางการเงินและการปฏิบัติงานของโรงงานกระดาษ
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนการลงทุนและการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ถาวร
3. เพื่อค้นหาสภาวะทุนใช้จ่าย
4. เพื่อพิจารณาถึงการดำเนินการความสามารถในการทำกำไร
5. เพื่อเสนอแนะเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการพัฒนาความสามารถในการทำกำไร

จากการศึกษา พบว่า การลงทุนของโรงงานกระดาษมีแนวโน้มลดลง มูลค่าการนำเข้าสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้การทำงานของโรงงานกระดาษมีความตึงสูงขึ้น ดังนั้นโรงงานกระดาษมีความต้องการ การควบคุมค่าใช้จ่าย ค่าโสหุ้ยอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ค่าใช้จ่ายลดลงและกำไรเพิ่มขึ้น โดยการนำเอาการวางแผนกำไรและการควบคุมมาใช้ เช่น marginal costing, การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน standard costing, พิจารณากิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้ค่าใช้จ่ายเป็นพื้นฐาน และระบบควบคุมงบประมาณที่มีความยืดหยุ่น เป็นต้น และจากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า โรงงานกระดาษใน Andhra Pradesh มีความต้องการ การนำและการเพิ่มทุนในการสร้างทางการเงินขึ้นใหม่, สร้างเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสำหรับการดำเนินงานที่ดีขึ้น, การใช้สินทรัพย์ถาวรอย่างมีประสิทธิภาพ, มองหาระบบเงินทุนที่ดี, เพิ่มระดับความเข้มแข็งในการคล่องตัว, การนำเอานโยบายที่น่าเชื่อถืออย่างสูงมาใช้, ใช้เครื่องมือในการทำให้ลดค่าใช้จ่าย และสร้างความพยายามในด้านการตลาดให้ได้รับความยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เพื่อที่จะทำให้โรงงานกระดาษมีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น

2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากทฤษฎีและวรรณกรรมข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดที่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภาพที่ 2.2 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

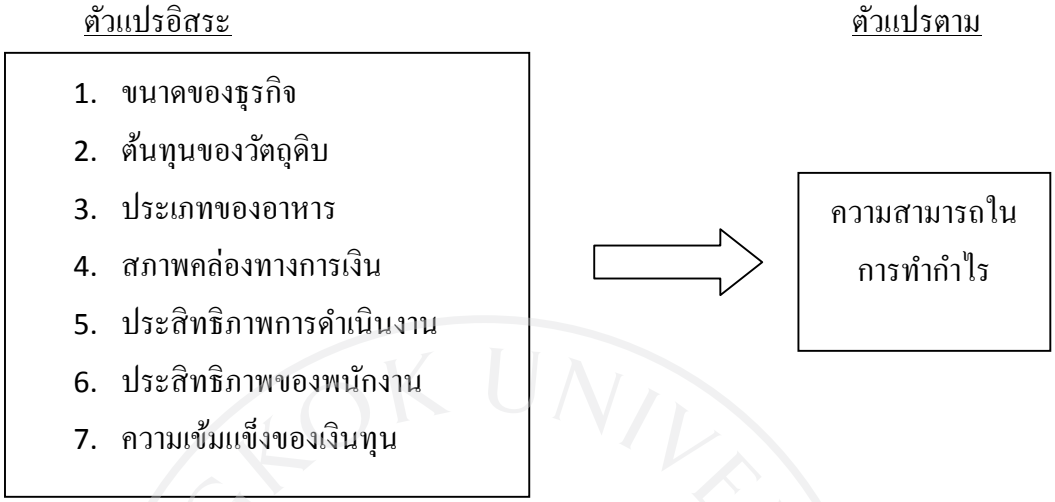

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไรวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Net Profit Margin) คือ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย คำนวณได้จาก กำไรสุทธิหลังหักภาษี/ยอดขาย

ตัวแปรอิสระ มีจำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย

1. ขนาดของกิจการ (Size) วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm

2. ต้นทุนวัตถุดิบของอาหารและเครื่องดื่ม (Material Cost) วัดโดยอัตราส่วนของต้นทุนสินค้ากับค่าใช้จ่ายรวม

3.ประเภทของอาหาร (Type of Food) แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือเป็น 0 หมายถึงกลุ่มที่ผลิตวัตถุดิบประกอบอาหารอาหาร และ 1 หมายถึงกลุ่มที่ผลิตอาหารและเครื่องดื่ม

4. สภาพคล่อง (Liquidity) วัดโดย อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนกับหนี้สินหมุนเวียน

5. ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Operational Efficiency) วัดโดยอัตราค่าใช้ในการดำเนินงานกับรายได้รวม

6. ประสิทธิภาพนักงาน (Employee Efficiency) วัดโดย อัตราส่วนของรายได้รวมกับจำนวนพนักงาน

7. ความเข้มแข็งของเงินทุน (Capital Strength) วัดโดย อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นกับหนี้สินรวม

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยฉบับนี้ เครื่องมือหลักที่ใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งเป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายปีจากแหล่งทุติยภูมิ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.2 กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (2) การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รายละเอียดมีดังนี้

3.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของบริษัทผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 17 บริษัท ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean Value) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum Value) และค่าต่ำสุด (Minimum Value) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้แบ่งการวิเคราะห์มาเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.2.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

- สินทรัพย์รวม
- หนี้สินรวม
- ส่วนของผู้ถือหุ้น
- จำนวนพนักงาน
- กำไรสะสม
- กำไรสุทธิ

3.2.1.2 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

- อัตราส่วนของต้นทุนผลิตต่อค่าใช้จ่ายรวม
- อัตราส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน
- อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายดำเนินงานต่อรายได้รวม

- อัตราส่วนของรายได้รวมต่อจำนวนพนักงาน
- อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหนี้สินรวม

3.2.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดย อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Net Profit Margin) คำนวณได้โดย อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย ทั้งนี้ สามารถแสดงสูตรคำนวณได้ดังต่อไปนี้

$$\frac{\text{อัตราส่วนกำไร x 100}}{\text{สุทธิต่อยอดขาย}}$$

เมื่อทำการคำนวณได้แล้วก็จะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อสะท้อนถึงสถานการณ์ของความสามารถในการทำกำไรของแต่ละบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่ง ตัวแปรตามได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร และตัวแปรอิสระได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของอาหาร ต้นทุนของวัตถุดิบ, สภาพคล่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพของพนักงาน และความเข้มแข็งของเงินทุน โดยมีสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) ดังนี้

$$\mathbf{Y = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7}$$

กำหนดให้

Y	=	ความสามารถในการทำกำไร วัดโดย อัตราส่วนกำไรสุทธิกับยอดขาย
$\mathbf{X_1}$	=	ขนาดของธุรกิจ วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm
$\mathbf{X_2}$	=	ประเภทของอาหาร แบ่งเป็น 2 โดย $X_2 = 0$ กรณีกลุ่มที่ผลิตวัตถุดิบประกอบอาหารอาหาร และ $X_2 = 1$ กรณีกลุ่มที่ผลิตอาหารและเครื่องดื่ม
$\mathbf{X_3}$	=	ต้นทุนของวัตถุดิบ วัดโดยอัตราส่วนของต้นทุนสินค้าต่อค่าใช้จ่ายรวม
$\mathbf{X_4}$	=	สภาพคล่อง วัดโดย อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน
$\mathbf{X_5}$	=	ประสิทธิภาพการดำเนินงาน วัดโดย อัตราค่าใช้ในการดำเนินงานต่อรายได้รวม

X_6 = ประสิทธิภาพของพนักงาน วัดโดย อัตราส่วนของรายได้รวมต่อจำนวนพนักงาน

X_7 = ความเข้มแข็งของเงินทุน วัดโดย อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นกับหนี้สินรวม

b = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) แสดงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม

ทั้งนี้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในบทวิจัยฉบับนี้ จะเริ่มจากการตรวจสอบปัญหาทางสถิติที่เกิดจากข้อมูลที่มี โดยใช้วิธี ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multi Collinearity)

ปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระจะทำการตรวจสอบโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่ เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ โดยจะถือว่าเกิดปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าสูงกว่า 0.08 หรือต่ำกว่า - 0.08 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวรบกวน (Autocorrelation)

สามารถทำการตรวจสอบได้โดยใช้ค่าสถิติ Durbin-Watson (D) โดยจะทำการเปรียบเทียบค่าสถิติ D ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยในแต่ละสมการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.08 กับค่าวิกฤตขั้นต่ำ (Lower Critical Value): DL ทั้งนี้จะถือว่ามีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในทางบวก หากค่าสถิติ D ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยมีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤตขั้นต่ำ นอกจากนี้จะถือว่ามีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในทางลบ หากค่าสถิติ D ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยมีค่ามากกว่า 4–DL

3.3 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้อาศัยข้อมูลอนุกรมเวลารายปี จำนวน 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2549ถึง 2553 ของธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 17 แห่ง ประกอบด้วย

ตารางที่3.1: รายชื่อบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

	ชื่อบริษัท	ตัวย่อบริษัท
1	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน)	F&D
2	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	APURE
3	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	CPF
4	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	HTC
5	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	MALEE
6	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	MINT
7	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	OISHI
8	บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน)	PB
9	บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	PR
10	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	S&P
11	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	SFP
12	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	SORKON
13	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	SSC
14	บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	TC
15	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	TF
16	บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	TIPCO
17	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	TUF

โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากงบการเงินของธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่ละแห่ง ประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน งบการเงินของบริษัท ซึ่งแสดงต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้ ได้แก่

1. สินทรัพย์รวม 2. หนี้สินรวม 3. ส่วนของผู้ถือหุ้น
4.กำไรสุทธิ 5.กำไรสะสม 6.จำนวนพนักงาน
7. รายได้รวม 8. ค่าใช้จ่ายรวม 9. สินทรัพย์หมุนเวียน
10. หนี้สินหมุนเวียน 11. ต้นทุนสินค้า

3.4 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยเรื่องนี้ได้แก่

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไรแปรผันตามขนาดของธุรกิจ

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไรแปรผกผันตามต้นทุนวัตถุดิบ

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการทำกำไรในประเภทของอาหารผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มที่ผลิตวัตถุดิบประกอบอาหาร มีความสามารถในการทำกำไรสูงกว่าผู้ผลิตกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม

สมมติฐานที่ 4 ความสามารถในการทำกำไรแปรผันตามสภาพคล่อง

สมมติฐานที่ 5 ความสามารถในการทำกำไรแปรผันตามประสิทธิภาพการดำเนินงาน

สมมติฐานที่ 6 ความสามารถในการทำกำไรแปรผันตามประสิทธิภาพของพนักงาน

สมมติฐานที่ 7 ความสามารถในการทำกำไรแปรผันตามความเข้มแข็งของเงินทุน

3.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. บทวิจัยฉบับนี้ไม่ได้รวมเอาปัจจัยอื่นๆ เช่น การเมือง การปกครอง ภัยธรรมชาติ เข้ามาร่วมพิจารณา
2. ข้อมูลเอามาจากงบการเงินของกิจการโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของกระบวนการจัดทำงบการเงิน
3. ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่มาจากแหล่งทุติยภูมิ ดังนั้นข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์อาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ ในบางกรณี

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในงานวิจัยเรื่องนี้ถูกแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา 2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และ 3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม รายละเอียดมีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีสถิติเชิงพรรณนา

ในส่วนนี้จะทำการเสนอค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 17 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2549-2553 ซึ่งผลการคำนวณสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 : ข้อมูลทางการเงินการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	สินทรัพย์รวม (พันบาท)	หนี้สินรวม (พันบาท)	ส่วนของผู้ถือหุ้น (พันบาท)	รายรับรวม (พันบาท)	กำไรสุทธิ (พันบาท)	จำนวนพนักงานเฉลี่ย(คน)
F&D	775,104.05	366,199.56	371,318.00	632,502.15	17,513.61	699.20
APURE	629,367.95	28,279.40	272,516.91	1,398,570.27	-18,688.41	1,432.20
CPF	109,561.80	38,973.61	43,252,168.00	156,564.59	6,251.73	24,352.60
HTC	1,697,669.10	618,985.40	1,019,001.00	2,844,961.06	39,238.75	1,538.80
MALEE	2,188,538.28	2,143,470.60	52798.20	3,602,834.75	-30,976.01	1,729.00
MINT	25,037,583.69	9,572,266.51	7,557,625.84	15,763,580.30	898,840.24	16,666.60
OISHI	3,373,224.58	407,690.28	1,727,454.65	6,201,637.19	681,624.35	3,818.20
PB	2,938,947.19	784,999.88	2,153,896.84	3,504,400.05	495,545.27	3,082.00
PR	1,597,224.80	215,144.60	1,679,384.60	1,091,716.37	283,589.50	1,061.80
S&P	2,587,641.96	638,571.51	1,917,132.56	4,447,350.58	250,387.64	5,001.40
SFP	3,011,208.65	750,561.35	2,035,992.34	2,670,910.37	161,745.23	2,587.20
SORKON	970,167.13	490,515.00	254,533.20	1,188,176.48	10,255.87	719.40
SSC	10,241,858.11	3,204,506.83	6,912,688.26	19,805,213.84	279,214.59	9,208.00
TC	2,149,682.48	626,606.80	1,538,008.00	3,695,611.85	114,446.19	3,534.20
TF	7,801,446.05	892,527.80	5,257,330.00	21,050,737.00	753,810.58	5,769.20

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) : ข้อมูลทางการเงินการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	สินทรัพย์รวม (พันบาท)	หนี้สินรวม (พันบาท)	ส่วนของผู้ถือหุ้น (พันบาท)	รายรับรวม (พันบาท)	กำไรสุทธิ (พันบาท)	จำนวนพนักงาน (คน)
TIPCO	4,584,609.79	1,515,989.25	1,553,452.75	4,696,981.53	631,228.10	9,769.00
TUF	42,160,885.63	10,478,616.41	11,131,124.51	64,708,491.54	2,064,566.38	9,375.60
Mean	6,579,689.48	1,927,876.75	5,216,848.57	9,262,367.05	390,505.51	5,902.61
SD	10,919,597.89	3,153,930.51	10,274,032.60	15,716,305.67	525,501.76	6,411.68
Maximum	42,160,885.63	10,478,616.41	43,252,168.00	64,708,491.54	2,064,566.38	24,352.60
Minimum	109,561.80	28,279.40	52,798.20	156,564.59	-30,976.01	699.20

หมายเหตุ : 1. ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัทระหว่าง ปี 2549 -2553

2. F&D คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ้งส์ จำกัด (มหาชน),APURE คือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน),CPF คือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน),HTC คือ บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน),MALEE คือ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน),MINT คือ บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน),OISHI คือ บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน),PB คือ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน),PM คือ บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)PR คือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน),S&P คือ บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)SFP คือ บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน),SORKON คือ บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน),SSC คือ บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน),TC คือ บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน),TF คือ บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน),TIPCO คือ บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน),TUF คือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 4.1 ซึ่งแสดงผลการคำนวณค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่าสินทรัพย์รวมของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6,579,689.48 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10,919,597.89 พันบาท โดยบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมมากที่สุดคือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 42,160,885.63พันบาท และบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 109,561.80 พันบาท นอกจากนี้ พบว่าหนี้สินรวมของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,927,876.75พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3,153,930.51 พันบาท โดยบริษัทที่มีหนี้สินรวมมากที่สุดคือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 10,478,616.41 พันบาทและบริษัทที่มีหนี้สินรวมน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเท่ากับ 28,279.40พันบาท

สำหรับส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าส่วนของผู้ถือหุ้นของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,216,848.57 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10,274,032.60 พันบาท โดยบริษัทที่มี

ส่วนของผู้ถือหุ้นมากที่สุดคือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) 43,252,168.00พันบาท มีค่าเท่ากับ 43,252,168 พันบาท และบริษัทที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเท่ากับ 52,798.20 พันบาท เมื่อพิจารณาจากรายรับรวม พบว่ากำไรสะสมของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9,262,367.05 พันบาทและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15,716,305.67 พันบาทโดยบริษัทที่มีกำไรสะสมมากที่สุดคือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 64,708,491.54 พันบาทและบริษัทที่มีกำไรสะสมน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเท่ากับ 156,564.59 พันบาท

นอกจากนี้ พบว่ากำไรสุทธิของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 390,505.51 พันบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 525,501.76 พันบาทโดยบริษัทที่มีกำไรสุทธิมากที่สุดคือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 2,064,566.38 พันบาท และบริษัทที่มีกำไรสุทธิน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเท่ากับขาดทุน 30,976.01 พันบาท และเมื่อพิจารณาจากจำนวนพนักงาน พบว่าจำนวนพนักงานของทั้ง 17 บริษัทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,902 คน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6,411 คนโดยบริษัทที่มีจำนวนพนักงานมากที่สุดคือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 24,352 คน และบริษัทที่มีจำนวนพนักงานน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน) โดยมีค่าเท่ากับ 699 คน

นอกจากนี้ ได้ยังทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 17 บริษัท ซึ่งแสดงดังตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 : อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	Ratio 1	Ratio 2	Ratio 3	Ratio 4	Ratio 5
F&D	0.9010	0.4392	0.0802	905.25	1.1712
APURE	1.8938	19.8039	0.0688	977.49	36.3301
CPF	1.8307	8.7591	0.1083	6.42	1173.2268
HTC	0.7246	0.9334	0.2631	1859.19	1.6489
MALEE	0.7839	0.6379	0.2065	2179.20	0.0311
MINT	0.9417	0.6347	0.4476	941.37	0.8428
OISHI	0.7362	0.8570	0.2306	1599.59	4.4061
PB	0.7130	1.2488	0.2395	1127.00	2.7859

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) : อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	Ratio 1	Ratio 2	Ratio 3	Ratio 4	Ratio 5
PR	0.8816	1.4576	0.0883	1029.19	7.8427
S&P	1.1321	1.7874	0.3100	878.23	2.9550
SFP	0.9182	1.4282	0.0669	1039.25	3.2839
SORKON	0.7586	0.7247	0.3339	1657.25	0.5200
SSC	0.7615	2.9936	0.7436	2153.72	2.1440
TC	0.9379	2.3166	0.0498	1057.48	2.4765
TF	0.8676	3.5076	0.0864	3206.39	5.9273
TIPCO	1.0803	0.9813	0.2420	467.06	1.0765
TUF	0.9025	1.5874	0.0913	6928.56	1.1841
Mean	0.9862	2.9470	0.2151	1647.80	2.9537
Std. Deviation	0.3503	4.7660	0.1783	1550.28	283.5430
Maximum	1.8938	19.8039	0.7436	6928.56	1173.2268
Minimum	0.7130	0.4392	0.0498	6.42	0.0311

หมายเหตุ : 1. ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของแต่ละบริษัทระหว่าง ปี 2549 -2553

2. F&D คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน),APURE คือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน),CPF คือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน),HTC คือ บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน),MALEE คือ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน),MINT คือ บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน),OISHI คือ บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน),PB คือ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน),PM คือ บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน) PR คือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน),S&P คือ บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)SFP คือ บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน),SORKON คือ บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน),SSC คือ บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน),TC คือ บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน),TF คือ บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน),TIPCO คือ บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน),TUF คือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 4.2 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่า

Ratio 1 คือ อัตราส่วนต้นทุนวัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม วัดโดยอัตราส่วนของต้นทุนสินค้าต่อค่าใช้จ่ายรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 0.9862 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.3503โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนต้นทุนวัตถุดิบมากที่สุดคือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.8938 และบริษัทที่มีอัตราส่วนต้นทุนวัตถุดิบที่สุดได้แก่ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0.7130

Ratio 2 คือ อัตราส่วนสภาพคล่อง วัดโดย อัตราส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน พบว่า โดยรวมแล้วในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.9470 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 4.7660 โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่องมากที่สุดคือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 19.8039 และบริษัทที่มีอัตราส่วนสภาพคล่องน้อยที่สุดได้แก่ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0.4392

Ratio 3 คือ อัตราส่วนประสิทธิภาพการดำเนินงาน วัดโดย อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม พบว่า โดยรวมแล้วในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 0.2151 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 0.1783 โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน มากที่สุดคือ บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0.7436 และบริษัทที่มีอัตราส่วนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน น้อยที่สุดได้แก่ บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0.0498

Ratio 4 คือ อัตราส่วนประสิทธิภาพของพนักงาน วัดโดย อัตราส่วนของรายได้รวมต่อจำนวนพนักงาน พบว่า โดยรวมแล้วในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1647.80 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 1550.28 โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนประสิทธิภาพของพนักงานมากที่สุดคือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 6928.56 และบริษัทที่มีอัตราส่วนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน น้อยที่สุดได้แก่ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 6.42

Ratio 5 คือ อัตราส่วนความเข้มแข็งของเงินทุน วัดโดย อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหนี้สิน พบว่า โดยรวมแล้วในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.9537 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับร้อยละ 283.5430 โดยบริษัทที่มีอัตราส่วนความเข้มแข็งของเงินทุนมากที่สุดคือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 1173.2268 และบริษัทที่มีอัตราส่วนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน น้อยที่สุดได้แก่ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับร้อยละ 0.0311

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

จากการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดย อัตราส่วนของกำไรสุทธิต่อรายรับรวม สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	2549	2550	2551	2552	2553	Mean	SD	Max	Min
F&D	-0.0684	-0.0215	0.0237	0.1262	0.0983	0.0317	0.0811	0.1262	-0.0684
APURE	0.0091	-0.0300	-0.0262	0.0310	-0.0583	-0.0149	0.0351	0.0310	-0.0583
CPF	0.0197	0.0093	0.0204	0.0621	0.0720	0.0367	0.0283	0.0720	0.0093
HTC	0.0216	0.0013	0.0078	0.0149	0.0213	0.0134	0.0088	0.0216	0.0013
MALEE	0.0181	0.0064	-0.0247	-0.0937	0.0453	-0.0097	0.0532	0.0453	-0.0937
MINT	0.0086	0.0912	0.0982	0.0001	0.0793	0.0555	0.0473	0.0982	0.0001
OISHI	0.3318	0.0404	0.0933	0.0828	0.0815	0.1260	0.1168	0.3318	0.0404
PB	0.3947	0.1004	0.0766	0.1019	0.1105	0.1568	0.1336	0.3947	0.0766
PR	0.6155	0.1541	0.1281	0.1716	0.2574	0.2653	0.2017	0.6155	0.1281
S&P	0.0826	0.0556	0.0415	0.0492	0.0565	0.0571	0.0155	0.0826	0.0415
SFP	0.1618	0.0053	-0.0158	0.1141	0.0562	0.0643	0.0741	0.1618	-0.0158
SORKON	-0.0132	0.0238	-0.0058	0.0075	0.0245	0.0073	0.0170	0.0245	-0.0132
SSC	0.0027	0.0275	0.0171	0.0071	0.0160	0.0141	0.0096	0.0275	0.0027
TC	0.1447	-0.0211	-0.0166	0.0269	0.0326	0.0333	0.0669	0.1447	-0.0211
TF	0.0063	0.0111	0.0868	0.0951	0.1533	0.0705	0.0620	0.1533	0.0063
TIPCO	0.3801	0.0753	0.1078	0.0158	0.0439	0.1246	0.1470	0.3801	0.0158
TUF	0.0032	0.0339	0.0262	0.0369	0.0529	0.0306	0.0181	0.0529	0.0032
Mean	0.1246	0.0331	0.0376	0.0500	0.0672				
Std. Deviation	0.1913	0.0490	0.0509	0.0617	0.0670				
Maximum	0.6155	0.1541	0.1281	0.1716	0.2574				
Minimum	-0.0684	-0.0300	-0.0262	-0.0937	-0.0583				

หมายเหตุ : 1. ความสามารถในการทำกำไร วัดโดย อัตราส่วนของกำไรสุทธิต่อรายรับรวม

2. F&D คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน), APURE คือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน), CPF คือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน), HTC คือ บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน), MALEE คือ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน),MINT คือ บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน), OISHI คือ บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน), PB คือ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน), PM คือ บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน) PR คือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน), S&P คือ บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) , SFP คือ บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน), SORKON คือ บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน), SSC คือ บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน), TC คือ บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), TF คือ บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน), TIPCO คือ บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน), TUF คือ บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 4.3 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่า

ในปี 2549 ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1246 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.1913 โดยที่บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงที่สุดคือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0.6155 และบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -0.0684

ในปี 2550 ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0331 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0490 โดยที่บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงที่สุดคือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0.1541 และบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -0.0300 ดังนั้นในปี 2550 โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรต่ำลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปี 2549

ในปี 2551 ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0376 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0509 โดยที่บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงที่สุดคือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0.1281 และบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -0.0262 ดังนั้นในปี 2551 โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปี 2550

ในปี 2552 ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0500 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0617 โดยที่บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงที่สุดคือ บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0.1716 และบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -0.0937 ดังนั้นในปี 2552 โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปี 2551

ในปี 2553 ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0672 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0670 โดยที่บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงที่สุดคือ

บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0.2574 และบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -0.0583 ดังนั้นในปี 2553 โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปี 2552

เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำกำไรของแต่ละบริษัทในช่วงปี 2549 - 2553 พบว่า บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0317 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0811 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2552 เท่ากับ 0.1262 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2549 เท่ากับ -0.0684

บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ -0.0149 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0351 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2552 เท่ากับ 0.0310 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2553 เท่ากับ -0.0583

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0367 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0283 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2553 เท่ากับ 0.0720 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2550 เท่ากับ 0.0093

บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0134 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0088 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.0216 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2550 เท่ากับ 0.0013

บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ -0.0097 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0532 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2553 เท่ากับ 0.0453 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2552 เท่ากับ -0.0937

บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0555 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0473 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2551 เท่ากับ 0.0982 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2552 เท่ากับ 0.0001

บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.1260 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.1168 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.3318 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2550 เท่ากับ 0.0404

บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.1568 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.1336 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.3947 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2551 เท่ากับ 0.0766

บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.2653 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.2017 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.6155 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2551 เท่ากับ 0.1281

บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0571 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0155 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.0826 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2551 เท่ากับ 0.0415

บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0643 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0741 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.1618 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2551 เท่ากับ -0.0158

บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0073 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0170 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2553 เท่ากับ 0.0245 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2549 เท่ากับ -0.0132

บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0141 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0096 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2550 เท่ากับ 0.0275 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2549 เท่ากับ 0.0027

บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 00333 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0669 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.1447 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2550 เท่ากับ -0.0211

บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0705 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0620 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2553 เท่ากับ 0.1533 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2549 เท่ากับ 0.0063

บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.1246 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.1470 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2549 เท่ากับ 0.3801 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2552 เท่ากับ 0.0158

บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.0306 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.0181 และมีความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดในปี 2553 เท่ากับ 0.0529 และมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อยที่สุด ในปี 2549 เท่ากับ 0.0032

ตารางที่ 4.4 : บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดไปหาต่ำสุด

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายรับรวมเฉลี่ย
1	บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	0.2653
2	บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน)	0.1568
3	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.1260
4	บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน	0.1246
5	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	0.0705
6	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	0.0643
7	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	0.0571
8	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	0.0555
9	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	0.0367
10	บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย)	0.0333
11	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน)	0.0317
12	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	0.0306
13	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	0.0141
14	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	0.0134
15	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	0.0073
16	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	-0.0097
17	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	-0.0149

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไร

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะเริ่มจากการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) และปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวรบกวน (Autocorrelation) ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ ดังที่แสดงในตารางที่ 4.5 พบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่า 0.8 หรือต่ำกว่า -0.8 ซึ่งหมายความว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระเกิดขึ้นในการวิเคราะห์การถดถอย

ตารางที่ 4.5: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Variable	X1	X2	X4	X5	X6	X7
X_1	1.000					
X_2	-0.121	1.000				
X_4	-0.143	0.166	1.000			
X_5	0.310	-0.072	-0.087	1.000		
X_6	0.551	-0.082	-0.055	-0.104	1.000	
X_7	-0.272*	0.658	0.757	-0.173	-0.113	1.000

หมายเหตุ: 1.ในตารางนี้ไม่รวมข้อมูลของบริษัท CPF เพราะเนื่องจากถ้ารวมบริษัท CPF ด้วยแล้วนั้นจะได้ค่าออกมาผิดปกติมากมาก

2. * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

3. X_1 = ขนาดของธุรกิจ , X_2 = ต้นทุนของวัตถุดิบ , X_4 = สภาพคล่อง X_5 = ประสิทธิภาพการดำเนินงาน , X_6 = ประสิทธิภาพของพนักงาน X_7 = ความเข้มแข็งของเงินทุน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของอาหาร ต้นทุนของวัตถุดิบ สภาพคล่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพของพนักงาน และความเข้มแข็งของเงินทุน ส่วนตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.6 และ 4.7

จากการตรวจสอบปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวรบกวน (Autocorrelation) พบว่าค่าสถิติ Durbin-Watson จากการวิเคราะห์การถดถอยมีค่าเท่ากับ 1.604 (ดูตารางที่ 4.6) ในขณะที่ค่าวิกฤตขั้นต่ำ (DL) ในกรณีที่มีจำนวนข้อมูล 80 ตัว ตัวแปรอิสระจำนวน 7 ตัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.453 (Stanford University, 2010) และค่า 4 – DL มีค่าเท่ากับ 2.547 ซึ่งค่า Durbin Watson ที่ได้จากการวิเคราะห์มีค่ามากกว่าค่าของ DL และน้อยกว่า 4 – DL ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าไม่มีปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวรบกวน

ตารางที่ 4.6: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

N	R Square	F-Stat	P-Value	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
80	0.121	1.416	0.213	0.104	1.604

เนื่องจากค่า R-Square ที่คำนวณได้คือ 0.121 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว คือ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของอาหาร ต้นทุนของวัตถุดิบ สภาพคล่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประสิทธิภาพของพนักงาน และความเข้มแข็งของเงินทุน มีความสามารถที่จะอธิบายตัวแปรตามได้ประมาณ 12.1%

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม โดยทำการทดสอบค่า t-test ว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7: แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std Error	t -stat	P-Value
Constant	-0.197	0.193	-1.021	0.311
x_1	0.025*	0.014	1.786	0.078
x_2	-0.063*	0.034	-1.842	0.070
x_3	-0.004	0.026	-0.151	0.880
x_4	-0.004	0.003	-1.406	0.164
x_5	-0.102	0.069	-1.474	0.145
x_6	-0.021*	0.009	-2.287*	0.025
x_7	0.004	0.003	1.371	0.175

หมายเหตุ: 1. การวิเคราะห์การถดถอยในตารางนี้ไม่รวมข้อมูลของบริษัท CPF เพราะเนื่องจากถ้ารวมบริษัท CPF ด้วยแล้วนั้นจะได้ค่าออกมาผิดปกติมาก

2. ตัวแปรตามคือ ความสามารถในการทำกำไร

3. * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

4. X_1 = ขนาดของธุรกิจ , X_2 = ต้นทุนของวัตถุดิบ , X_3 = ประเภทของอาหาร , X_4 = สภาพคล่อง X_5 = ประสิทธิภาพการดำเนินงาน , X_6 = ประสิทธิภาพของพนักงาน , X_7 = ความเข้มแข็งของเงินทุน และ t = แนวโน้มเวลา

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สามารถสรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = -0.197 + 0.025X_1 - 0.063X_2 - 0.004X_3 - 0.004X_4 - 0\ .102X_5 - 0.021X_6 + 0.004X_7$$

จากตารางที่ 4.7 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ขนาดของกิจการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรขนาดของกิจการมีค่าเท่ากับ 0.078 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าขนาดของกิจการเป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการทำกำไร

2. ประเภทของอาหารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรประเภทของอาหารมีค่าเท่ากับ 0.070 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าประเภทของอาหารเป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบริษัทที่ผลิตอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรต่ำกว่าบริษัทที่ผลิตวัตถุดิบ

3. ต้นทุนของวัตถุดิบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรต้นทุนของวัตถุดิบมีค่าเท่ากับ 0.880 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าต้นทุนของวัตถุดิบไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. สภาพคล่อง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรต้นทุนของวัตถุดิบมีค่าเท่ากับ 0.164 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าสภาพคล่อง ไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5. ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรต้นทุนของวัตถุดิบมีค่าเท่ากับ 0.145 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าประสิทธิภาพการดำเนินงาน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

6. ประสิทธิภาพของพนักงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรประเภทของอาหารมีค่าเท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าประสิทธิภาพของพนักงาน เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความสามารถในการทำกำไร

7. ความเข้มแข็งของเงินทุน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรต้นทุนของวัตถุดิบมีค่าเท่ากับ 0.175 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่าความเข้มแข็งของเงินทุน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 17 บริษัท โดยอาศัยกระบวนการทางสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลารายไตรมาส ช่วงเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 ถึง พ.ศ.2553

ความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ความสามารถในการทำกำไรโดยรวมของทั้ง 17 บริษัท ปี 2549 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1246 ปี 2550 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0331 ในปี 2551 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0376 ปี 2552 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0500 ปี 2553 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0672 ซึ่งในปี 2550 โดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรต่ำลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปี 2549 และความสามารถในการทำกำไรกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มปรับเพิ่มสูงขึ้นในปี 2551 และสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2553

เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำกำไรของแต่ละบริษัทในช่วงปี 2549 - 2553 พบว่า บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรดีที่สุด 5 อันดับแรก คือ บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2653 รองลงมาคือ บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1568 บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1260 บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1246 และ บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0705 และ บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรต่ำที่สุด 5 อันดับแรก คือ บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) มีความสามารถในการทำกำไรต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.0149 รองลงมาคือ บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.0097 บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0073 บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0134 และบริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.0141

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งทำเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าขนาดของธุรกิจมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในขณะที่ประสิทธิภาพของพนักงานมีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ ยังพบว่าบริษัทที่ผลิตอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรต่ำกว่าบริษัทที่ผลิตวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม พบว่าต้นทุนของวัตถุดิบ สภาพคล่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และความเข้มแข็งของเงินทุนไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาในครั้งนี้เพื่อทำการสรุปในภาพรวม ผู้วิจัยได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่า ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ ประสิทธิภาพของพนักงาน มีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งนี้ผลการศึกษาได้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อในอนาคต รวมถึงการประยุกต์ใช้เป็นข้อเสนอแนะแก่ ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม หน่วยงานภาคเอกชน นักลงทุน และผู้ที่สนใจในเรื่องปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรการควบคุมของบริษัทที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จะส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบสมมติฐานที่แสดงในบทที่ 4 ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีและงานที่วิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต เพื่อพิจารณาผลการศึกษาครั้งนี้มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากทฤษฎีและผลการศึกษาในอดีตอย่างไร เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยของ Juliet (2001) พบว่าความแตกต่างของกลุ่มประเทศเป็นสิ่งสำคัญในการอธิบายถึงตัวแปรในการดำเนินการทางการเงิน ระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศจะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพของความสามารถในการตัดสินใจทางการจัดการ และประสิทธิภาพจะมีการพัฒนาเมื่อมาตรการคุ้มครองผู้ลงทุนได้รับการรับรอง มาตรการในการดำเนินการทางการเงินที่แตกต่างกันจะเป็นเครื่องมือชี้วัดวัตถุประสงค์ใน

การจัดการที่แตกต่างกันสิ่งสำคัญที่ได้จากการศึกษา คือ แต่ก่อนมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความเสมอภาคในการโต้ตอบกับการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ผลไม่ได้นานเมื่อมีผลกระทบต่าง ๆ เข้ามา ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการตั้งเป้าหมายของนโยบาย การตัดสินใจในการลงทุนสามารถทำได้โดยใช้บริษัทที่มีประสิทธิภาพมากกว่าและประเทศที่มีการปฏิบัติงานทางธุรกิจที่ดีกว่าเป็นพื้นฐานนโยบายยังสามารถคิดเป็นระบบไปใช้กับประเทศที่ประสิทธิภาพในการดำเนินการทางธุรกิจที่ด้อยกว่าเพื่อเป็นการพัฒนาการดำเนินการของธุรกิจ และทฤษฎีกำไรของ อดัม สมิธ กล่าวว่า กำไรเป็นค่าตอบแทนต่อการใช้ทุน และต่อการเสี่ยงของนายทุน ในระยะยาวแล้วกำไรจะมีแนวโน้มลดลง ถ้ากำไรมีแนวโน้มลดลง ระบบเศรษฐกิจจะเผชิญกับภาวะการชะงักงันคือไม่มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ทางแก้ก็คือ จะต้องหาทางปรับปรุงความรู้ในด้านการผลิตหรือส่งทุนไปต่างประเทศเพื่อให้กำไรสูงขึ้น ซึ่งนักลงทุนให้ความสำคัญกับอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรมากกว่าอัตราส่วนอื่นๆ ประกอบกับการที่นักลงทุนตัดสินใจลงทุน โดยมองอนาคตของบริษัทที่จะลงทุนว่าบริษัทเหล่านั้นจะให้ผลตอบแทนกลับมาในอนาคตทั้งในรูปของเงินปันผลและกำไรจากการขายหลักทรัพย์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของกิจการ ถ้ากิจการมีความสามรถในการทำกำไรในอนาคตหมายความว่านักลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนดังกล่าวกลับมาอย่างแน่นอน แต่ถ้ากิจการไม่มีความสามารถในการทำกำไรในอนาคตก็แสดงถึงผลขาดทุนที่จะเกิดขึ้นแก่นักลงทุนนั่นเอง

เนื่องจากในอดีตยังไม่มีการนำตัวแปรประสิทธิภาพของพนักงาน เข้ามาศึกษา ผลการทดสอบตัวแปรดังกล่าวจึงไม่มีในอดีต แต่มีผลการศึกษาของ เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค (2546) พบว่า ความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์มีเพียง 3 ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำ กำ ไรอย่างมีนัยสำคัญ คือความสามารถในการจัดการ กระบวนการผลิตและความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมอาหารมีอยู่ 4 ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ กระบวนการผลิตการบริหารเชิงคุณภาพ ความภักดีของลูกค้า และความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมแฟชั่นมีอยู่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความพึงพอใจของลูกค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีอยู่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ คือ ความภักดีของลูกค้า และความพึงพอใจของลูกค้า ดังนั้นการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องมีการพัฒนาความสามารถในการจัดการ พัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา ในส่วนของภาครัฐบาลต้องมีการสนับสนุนในเชิงปัจจัยพื้นฐาน เช่น ศูนย์การพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงภาษี การปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. ควรทำการศึกษาข้อมูลของบริษัทต่าง ๆ หลายบริษัท ในกลุ่มอุตสาหกรรม ที่ใกล้เคียงกันมาทำการเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ในอนาคตอาจมีการศึกษาโครงสร้างเงินทุนของบริษัทต่าง ๆ ในกลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ครบคลุมถึงความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ควรทำการศึกษาความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม โดยเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในช่วงก่อนและหลังวิกฤติการณ์ทางการเงิน ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มมีความสามารถในการทำกำไรเช่นใด

4. ในอนาคตอาจนำเอาปัจจัยมหภาคมาศึกษาเพิ่มเติม เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจ

ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้ ได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถ้าในอนาคตเศรษฐกิจเกิดการชะลอตัวส่งผลให้ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มมีการเปลี่ยนแปลง เช่น ต้นทุนของวัตถุดิบสูงขึ้น ต้องลดจำนวนพนักงานลงและความเข้มแข็งของเงินทุนลดลง เป็นต้น อาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ในระยะยาว ดังนั้น ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ควรเตรียมความพร้อมในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มดำเนินกิจการต่อไปได้

2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถทำข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการ การวางแผน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้ ดังนี้

2.1 ภาครัฐ สามารถนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผน หรือออกนโยบาย / มาตรการรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะให้ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

2.2 ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม สามารถนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผน ปรับปรุงมาตรการควบคุมของบริษัท ที่จะส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ และเหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจ

2.3 นักลงทุน สามารถนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผน พิจารณาการลงทุน ให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค. (2546). *การพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ : บริษัท โกลบัล คอนเซิร์น จำกัด.

ณัฏฐนันท์ กุลจิรัฐิติกาล และ ศิริพร กาญจนสุทธิแสง. (2549). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนกระแสเงินสดกับความสามารถในการทำกำไรในอนาคต: บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม.*วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นัทธปราชญ์ นันทิวัฒน์กุล. (2552). *รูปแบบการประยุกต์ใช้และแนวทางการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้มีรากฐานที่มั่นคง.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เพชรี ขุมทรัพย์ และ อธิกา แรมวิโรจน, (2549). *หลักการลงทุน.*กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรดา วรวงศ์. (2542). *การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้บรรจุกระป๋องในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2539-2542.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรานี เวสสุนทรเทพ. (2547*). ความสำคัญของการบริหารการเงินในทัศนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วัลลภ พิเชฐกุล. (2545). *การบัญชีบริหาร.* กรุงเทพฯ : หจก.ทีพีอีนเพลส.

ศศิ คล่องพยาบาล. (2545). *การบริหารการเงินของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิรดา นวลประดิษฐ์. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความนิยมที่เกิดจากการรวมธุรกิจและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร กาญจนสุทธิแสง. (2549). *อัตราส่วนทางการเงิน: ตัวชี้วัดกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง และกลุ่มอุตสาหกรรมพาณิชย์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมาคมผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์ไทย. (2551). *การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน*. สืบค้นวันที่ 25 ตุลาคม 2554, จาก http://www.thaiecommerce.org/index.php?lay=show&ac=article&Id=538735716.

สุกัญญา คำนวณสกุณี. (2543). *การใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินในการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สุดาซานา ซุคฮานิ. (2546). *การดำเนินการทางการเงินของอุตสาหกรรมกระดาษใน Andhra Pradesh ประเทศอินเดีย*. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2554, จาก http://timesofindia.indiatimes.com/topic/Sudarshan-Reddy/news.

สำนักงานจรัสทนายความและการบัญชี. (2541). *การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนโดยวิธีย่อส่วนตามแนวดิ่ง*. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2554, จาก http://www.jarataccountingandlaw.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=524437.

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2552). *สูตรการคำนวณค่าสถิติและอัตราส่วนทางการเงิน*. สืบค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2554, จาก http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=560.0.

อธิกา แรมวิโรจน์. (2549). *การศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Asset: ROA) อัตราผลตอบแทนจากส่วนของเจ้าของ (Return on Equity: ROE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ (Debt to equity ratio: D/E Ratio) กับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Bates, A. (2002). *What drives profit in franchising?*.Retrieved August 24, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

Burgess, C.,& Bryant, K. (2001). *Revenue management-the contribution of finance function toprofitability.* Retrieved August 17, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

Chulikavit, K. (2003). *The influence of the Internet on channel directness of export SMEs.* Doctoral dissertation, Washington State University.

Cooper, J. (2001). *Enhancing the competitive-source of candian SMEs*. Retrieved August 24, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

Ganesan, P. (2001). *Determinants of Profits and profitability of public sector bank in India: A profit function approach*. Retrieved August 24, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

Ibrahim, K. A. (2003). *Competitiveness of SMEs: The influence of entrepreneur's characteristics and firm's operational strategies. Case study of Egypt.* Doctoral dissertation, Maastrich School of Management, The Netherlands.

Joseph, L. S. (1999). *Strategy choice and the profit plan as an interactive control system. Anempirical investigation.* Doctoral dissertation, University of Kentucky.

Juliet, A. Y. (2001). *Assessing financial performance of international food industry firms. A stochastic varying coefficients approach.* Doctoral dissertation, University of Georgia.

Mathew, G. (1999). *Use of financial management techniques in the U.K. based small and mediumsized enterprises: Empirical research finding*. Retrieved June 10, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

McMahon, R. G. P. (2001). *Growth and financial profiles amongst manufacturing SMEs from Australia's business longitudinal survey.* Retrieved June 10, 2011, from http://info.arc.dusit.ac.th/abi/detail.nsp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลดิบที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตารางที่1 : Data-Regression

year	y	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7
2549	-0.0684	13.645	0.889	0.000	0.486	0.088	1.078	0.716
2550	-0.0215	13.539	0.898	0.000	0.447	0.099	0.888	0.807
2551	0.0237	13.572	0.898	0.000	0.000	0.101	0.824	0.785
2552	0.1262	13.536	0.901	0.000	0.551	0.061	0.799	1.254
2553	0.0983	13.506	0.919	0.000	0.711	0.052	0.937	2.295
2549	0.0091	13.471	0.701	0.000	0.093	0.089	1.250	22.845
2550	-0.0300	13.412	0.668	0.000	0.042	0.011	1.046	5.082
2551	-0.0262	13.168	0.908	0.000	0.089	0.065	0.908	2.603
2552	0.0310	13.450	0.897	0.000	82.172	0.069	0.791	71.139
2553	-0.0583	13.222	6.296	0.000	16.623	0.111	0.891	79.982
2549	0.0197	11.469	0.881	0.000	33.225	0.113	0.005	1491.493
2550	0.0093	11.538	0.881	0.000	1.161	0.115	0.006	731.690
2551	0.0204	11.585	0.890	0.000	2.237	0.105	0.007	1210.492
2552	0.0621	11.659	6.507	0.000	3.650	0.105	0.007	1234.546
2553	0.0720	11.747	0.883	0.000	3.523	0.103	0.008	1197.914
2549	0.0216	14.278	0.704	0.000	1.097	0.286	1.414	1.738

ตารางที่1 (มีต่อ)

year	y	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7
2550	0.0013	14.237	0.693	0.000	0.925	0.305	1.656	1.631
2551	0.0078	14.306	0.720	0.000	0.821	0.263	1.875	1.541
2552	0.0149	14.382	0.748	0.000	0.837	0.235	2.018	1.443
2553	0.0213	14.499	0.758	0.000	0.987	0.225	2.333	1.891
2549	0.0181	14.654	0.822	1.000	0.603	0.173	1.557	0.074
2550	0.0064	14.667	0.815	1.000	0.560	0.185	2.145	0.020
2551	-0.0247	14.495	0.778	1.000	0.523	0.217	2.514	-0.096
2552	-0.0937	14.582	0.769	1.000	0.712	0.215	2.282	-0.045
2553	0.0453	14.586	0.736	1.000	0.790	0.242	2.399	0.203
2549	0.0086	16.694	1.000	0.000	0.323	0.405	0.831	1.235
2550	0.0912	16.873	1.000	0.000	0.979	0.407	0.885	0.728
2551	0.0982	17.037	0.829	0.000	1.094	0.452	0.923	0.986
2552	0.0001	17.157	0.880	0.000	0.485	0.487	1.022	0.612
2553	0.0793	17.306	1.000	0.000	0.292	0.488	1.046	0.653
2549	0.3318	14.727	0.701	1.000	0.255	0.280	1.245	3.023
2550	0.0404	14.874	0.726	1.000	1.002	0.238	1.294	5.930
2551	0.0933	14.993	0.746	1.000	1.361	0.219	1.461	5.531
2552	0.0828	15.060	0.735	1.000	0.902	0.227	1.747	3.699
2553	0.0815	15.379	0.773	1.000	0.765	0.190	2.250	3.847

ตารางที่1 (มีต่อ)

year	y	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7
2549	0.3947	14.650	0.683	0.000	1.520	0.274	0.950	2.997
2550	0.1004	14.728	0.702	0.000	1.492	0.261	1.032	2.965
2551	0.0766	14.907	0.731	0.000	0.921	0.222	1.247	2.389
2552	0.1019	14.965	0.724	0.000	1.059	0.221	1.208	3.003
2553	0.1105	15.141	0.726	0.000	1.253	0.219	1.198	2.576
2549	0.6155	14.328	0.873	0.000	1.592	0.104	0.948	7.586
2550	0.1541	12.049	0.888	0.000	1.503	0.096	0.992	8.545
2551	0.1281	14.454	0.888	0.000	1.419	0.076	0.979	7.918
2552	0.1716	14.534	0.879	0.000	1.237	0.081	1.085	7.172
2553	0.2574	14.604	0.880	0.000	1.538	0.085	1.142	7.992
2549	0.0826	14.690	0.612	1.000	1.716	0.354	0.821	4.117
2550	0.0556	14.739	0.612	1.000	1.983	0.361	0.850	3.521
2551	0.0415	14.740	1.575	1.000	2.188	0.358	0.867	3.536
2552	0.0492	14.829	1.548	1.000	2.115	0.356	0.887	2.879
2553	0.0565	14.826	1.550	1.000	1.626	0.344	1.008	1.945
2549	0.1618	15.020	0.897	0.000	1.097	0.088	0.835	1.732
2550	0.0053	14.939	0.927	0.000	1.032	0.060	0.946	1.561
2551	-0.0158	14.939	0.780	0.000	1.597	0.055	1.157	3.664

ตารางที่1(มีต่อ)

year	y	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7
2552	0.1141	14.853	1.066	0.000	2.069	0.063	1.038	4.971
2553	0.0562	14.825	0.922	0.000	1.346	0.069	1.220	4.492
2549	-0.0132	13.706	0.762	1.000	0.657	0.221	1.495	0.501
2550	0.0238	13.768	0.767	1.000	0.658	0.223	1.580	0.522
2551	-0.0058	13.748	0.733	1.000	0.658	0.212	1.857	0.567
2552	0.0075	13.816	0.736	1.000	0.638	0.189	1.428	0.518
2553	0.0245	13.880	0.794	1.000	1.013	0.824	1.925	0.493
2549	0.0027	16.025	0.748	0.000	7.611	0.722	2.003	2.178
2550	0.0275	16.060	0.750	0.000	1.877	0.731	2.012	1.988
2551	0.0171	16.040	0.761	0.000	1.702	0.754	2.100	2.015
2552	0.0071	16.095	0.767	0.000	1.850	0.751	2.193	1.852
2553	0.0160	16.429	0.781	0.000	1.927	0.760	2.461	2.688
2549	0.1447	14.613	0.933	1.000	2.156	0.055	0.866	2.076
2550	-0.0211	14.533	0.933	1.000	2.107	0.052	0.818	2.216
2551	-0.0166	14.543	0.943	1.000	2.714	0.042	1.236	2.658
2552	0.0269	14.606	0.942	1.000	2.868	0.054	1.113	2.730
2553	0.0326	14.606	0.938	1.000	1.738	0.047	1.254	2.703

ตารางที่1(มีต่อ)

year	y	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7
2549	0.0063	15.639	0.875	0.000	3.854	0.105	0.675	6.890
2550	0.0111	15.769	0.868	0.000	3.621	0.011	7.409	5.117
2551	0.0868	15.820	0.875	0.000	4.174	0.105	2.392	5.499
2552	0.0951	15.956	0.862	0.000	5.130	0.102	2.533	6.298
2553	0.1533	16.101	0.856	0.000	0.759	0.109	3.023	5.831
2549	0.3801	15.258	0.731	1.000	0.839	0.228	0.432	0.708
2550	0.0753	15.333	0.749	1.000	0.729	0.205	0.530	1.177
2551	0.1078	15.357	0.696	1.000	1.245	0.239	0.507	1.140
2552	0.0158	15.401	0.644	1.000	1.187	0.255	0.451	1.208
2553	0.0439	15.384	2.582	1.000	0.907	0.283	0.416	1.150
2549	0.0032	17.104	0.889	1.000	2.061	0.105	5.892	1.894
2550	0.0339	17.329	0.901	1.000	1.719	0.094	5.668	1.176
2551	0.0262	17.499	0.910	1.000	1.776	0.084	7.388	0.909
2552	0.0369	17.395	0.903	1.000	2.012	0.090	7.596	1.194
2553	0.0529	18.130	0.910	1.000	0.369	0.083	8.099	0.748

ตารางที่ 2 : ข้อมูลทางการเงินการเงินของบริษัท

ชื่อบริษัท	สินทรัพย์รวม (พันบาท)	หนี้สินรวม (พันบาท)	ส่วนของผู้ถือหุ้น (พันบาท)	รายรับรวม (พันบาท)	กำไรสุทธิ (พันบาท)	จำนวนพนักงาน (คน)
F&D	775,104.05	366,199.56	371,318.00	632,502.15	17,513.61	699.20
APURE	629,367.95	28,279.40	272,516.91	1,398,570.27	-18,688.41	1,432.20
CPF	109,561.80	38,973.61	43,252,168.00	156,564.59	6,251.73	24,352.60
HTC	1,697,669.10	618,985.40	1,019,001.00	2,844,961.06	39,238.75	1,538.80
MALEE	2,188,538.28	2,143,470.60	52798.20	3,602,834.75	-30,976.01	1,729.00
MINT	25,037,583.69	9,572,266.51	7,557,625.84	15,763,580.30	898,840.24	16,666.60
OISHI	3,373,224.58	407,690.28	1,727,454.65	6,201,637.19	681,624.35	3,818.20
PB	2,938,947.19	784,999.88	2,153,896.84	3,504,400.05	495,545.27	3,082.00
PR	1,597,224.80	215,144.60	1,679,384.60	1,091,716.37	283,589.50	1,061.80
S&P	2,587,641.96	638,571.51	1,917,132.56	4,447,350.58	250,387.64	5,001.40
SFP	3,011,208.65	750,561.35	2,035,992.34	2,670,910.37	161,745.23	2,587.20
SORKON	970,167.13	490,515.00	254,533.20	1,188,176.48	10,255.87	719.40
SSC	10,241,858.11	3,204,506.83	6,912,688.26	19,805,213.84	279,214.59	9,208.00
TC	2,149,682.48	626,606.80	1,538,008.00	3,695,611.85	114,446.19	3,534.20
TF	7,801,446.05	892,527.80	5,257,330.00	21,050,737.00	753,810.58	5,769.20
TIPCO	4,584,609.79	1,515,989.25	1,553,452.75	4,696,981.53	631,228.10	9,769.00
TUF	42,160,885.63	10,478,616.41	11,131,124.51	64,708,491.54	2,064,566.38	9,375.60
Mean	6,579,689.48	1,927,876.75	5,216,848.57	9,262,367.05	390,505.51	5,902.61
SD	10,919,597.89	3,153,930.51	10,274,032.60	15,716,305.67	525,501.76	6,411.68
Maximum	42,160,885.63	10,478,616.41	43,252,168.00	64,708,491.54	2,064,566.38	24,352.60
Minimum	109,561.80	28,279.40	52,798.20	156,564.59	-30,976.01	699.20

ตารางที่ 3 : Dependent Variable: Y

Method: Least Squares

Sample: 1 80

Included observations: 80

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-0.196650	0.192621	-1.020913	0.3107
X1	0.024889	0.013936	1.785983	0.0783
X2	-0.063005	0.034213	-1.841531	0.0697
X3	-0.003851	0.025508	-0.150989	0.8804
X4	-0.003921	0.002788	-1.406434	0.1639
X5	-0.102132	0.069295	-1.473871	0.1449
X6	-0.021447	0.009378	-2.287083	0.0251
X7	0.004142	0.003021	1.370871	0.1747

R-squared	0.120952	Mean dependent var	0.064119
Adjusted R-squared	0.035489	S.D. dependent var	0.105844
S.E. of regression	0.103949	Akaike info criterion	-1.595199
Sum squared resid	0.777984	Schwarz criterion	-1.356997
Log likelihood	71.80797	F-statistic	1.415256
Durbin-Watson stat	1.604130	Prob(F-statistic)	0.212552

ภาคผนวก ข

ตารางการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4 : ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อบริษัท	2549	2550	2551	2552	2553	Mean	SD	Max	Min
F&D	-0.0684	-0.0215	0.0237	0.1262	0.0983	0.0317	0.0811	0.1262	-0.0684
APURE	0.0091	-0.0300	-0.0262	0.0310	-0.0583	-0.0149	0.0351	0.0310	-0.0583
CPF	0.0197	0.0093	0.0204	0.0621	0.0720	0.0367	0.0283	0.0720	0.0093
HTC	0.0216	0.0013	0.0078	0.0149	0.0213	0.0134	0.0088	0.0216	0.0013
MALEE	0.0181	0.0064	-0.0247	-0.0937	0.0453	-0.0097	0.0532	0.0453	-0.0937
MINT	0.0086	0.0912	0.0982	0.0001	0.0793	0.0555	0.0473	0.0982	0.0001
OISHI	0.3318	0.0404	0.0933	0.0828	0.0815	0.1260	0.1168	0.3318	0.0404
PB	0.3947	0.1004	0.0766	0.1019	0.1105	0.1568	0.1336	0.3947	0.0766
PR	0.6155	0.1541	0.1281	0.1716	0.2574	0.2653	0.2017	0.6155	0.1281
S&P	0.0826	0.0556	0.0415	0.0492	0.0565	0.0571	0.0155	0.0826	0.0415
SFP	0.1618	0.0053	-0.0158	0.1141	0.0562	0.0643	0.0741	0.1618	-0.0158
SORKON	-0.0132	0.0238	-0.0058	0.0075	0.0245	0.0073	0.0170	0.0245	-0.0132
SSC	0.0027	0.0275	0.0171	0.0071	0.0160	0.0141	0.0096	0.0275	0.0027
TC	0.1447	-0.0211	-0.0166	0.0269	0.0326	0.0333	0.0669	0.1447	-0.0211
TF	0.0063	0.0111	0.0868	0.0951	0.1533	0.0705	0.0620	0.1533	0.0063
TIPCO	0.3801	0.0753	0.1078	0.0158	0.0439	0.1246	0.1470	0.3801	0.0158
TUF	0.0032	0.0339	0.0262	0.0369	0.0529	0.0306	0.0181	0.0529	0.0032
Mean	0.1246	0.0331	0.0376	0.0500	0.0672				
Std. Deviation	0.1913	0.0490	0.0509	0.0617	0.0670				
Maximum	0.6155	0.1541	0.1281	0.1716	0.2574				
Minimum	-0.0684	-0.0300	-0.0262	-0.0937	-0.0583				

ตารางที่ 5 : บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงสุดไปหาต่ำสุด

ลำดับที่	ชื่อบริษัท	อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายรับรวมเฉลี่ย
1	บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	0.2653
2	บริษัท เพรซิเดนท์ เบเกอรี่ จำกัด (มหาชน)	0.1568
3	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.1260
4	บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน	0.1246
5	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	0.0705
6	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	0.0643
7	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	0.0571
8	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	0.0555
9	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	0.0367
10	บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย)	0.0333
11	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริ๊งส์ จำกัด (มหาชน)	0.0317
12	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	0.0306
13	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	0.0141
14	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	0.0134
15	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	0.0073
16	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	-0.0097
17	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	-0.0149

ตารางที่ 6 : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Variable	X1	X2	X4	X5	X6	X7
$\mathbf{X_1}$	1.000					
$\mathbf{X_2}$	-0.121	1.000				
$\mathbf{X_4}$	-0.143	0.166	1.000			
$\mathbf{X_5}$	0.310	-0.072	-0.087	1.000		
$\mathbf{X_6}$	0.551	-0.082	-0.055	-0.104	1.000	
$\mathbf{X_7}$	-0.272*	0.658	0.757	-0.173	-0.113	1.000

ตารางที่ 7 : ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

N	R Square	F-Stat	P-Value	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
80	0.121	1.416	0.213	0.104	1.604

ตารางที่ 8 : แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std Error	t -stat	P-Value
Constant	-0.197	0.193	-1.021	0.311
x_1	0.025*	0.014	1.786	0.078
x_2	-0.063*	0.034	-1.842	0.070
x_3	-0.004	0.026	-0.151	0.880
x_4	-0.004	0.003	-1.406	0.164
x_5	-0.102	0.069	-1.474	0.145
x_6	-0.021*	0.009	-2.287*	0.025
x_7	0.004	0.003	1.371	0.175

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจุฑามาส จรุงกลิ่น
วัน เดือน ปีเกิด	31 ตุลาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน นนทรีวิทยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต เอกการเงินและการธนาคาร จากมหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2550
ตำแหน่งหน้าที่	ปี 2552 – ปี 2554 พนักงานธุรการ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปี 2554 ถึง ปัจจุบัน พนักงานปฏิบัติงาน ธนาคารออมสิน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 10 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) จุฑามาส ตรงกลิ่น อยู่บ้านเลขที่ 247

ซอย สาธุ 34 ถนน สาธุประดิษฐ์ ตำบล/แขวง ยานนาวา

อำเภอ/เขต ยานนาวา จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10120

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7530200224

ระดับปริญญา ☐ ตรี ☑ โท ☐ เอก

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา - คณะ บัณฑิตวิทยาลัย

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ

(น.ส. อุทามาส จรุงกลิ่น)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

(ดร.ชนันนา ชอตสุทธิ).

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ลงชื่อ.....พยาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน

(จินตนา ธงก่ำพรคง)

BANGKOK UNIVERSITY FOUNDED 1962